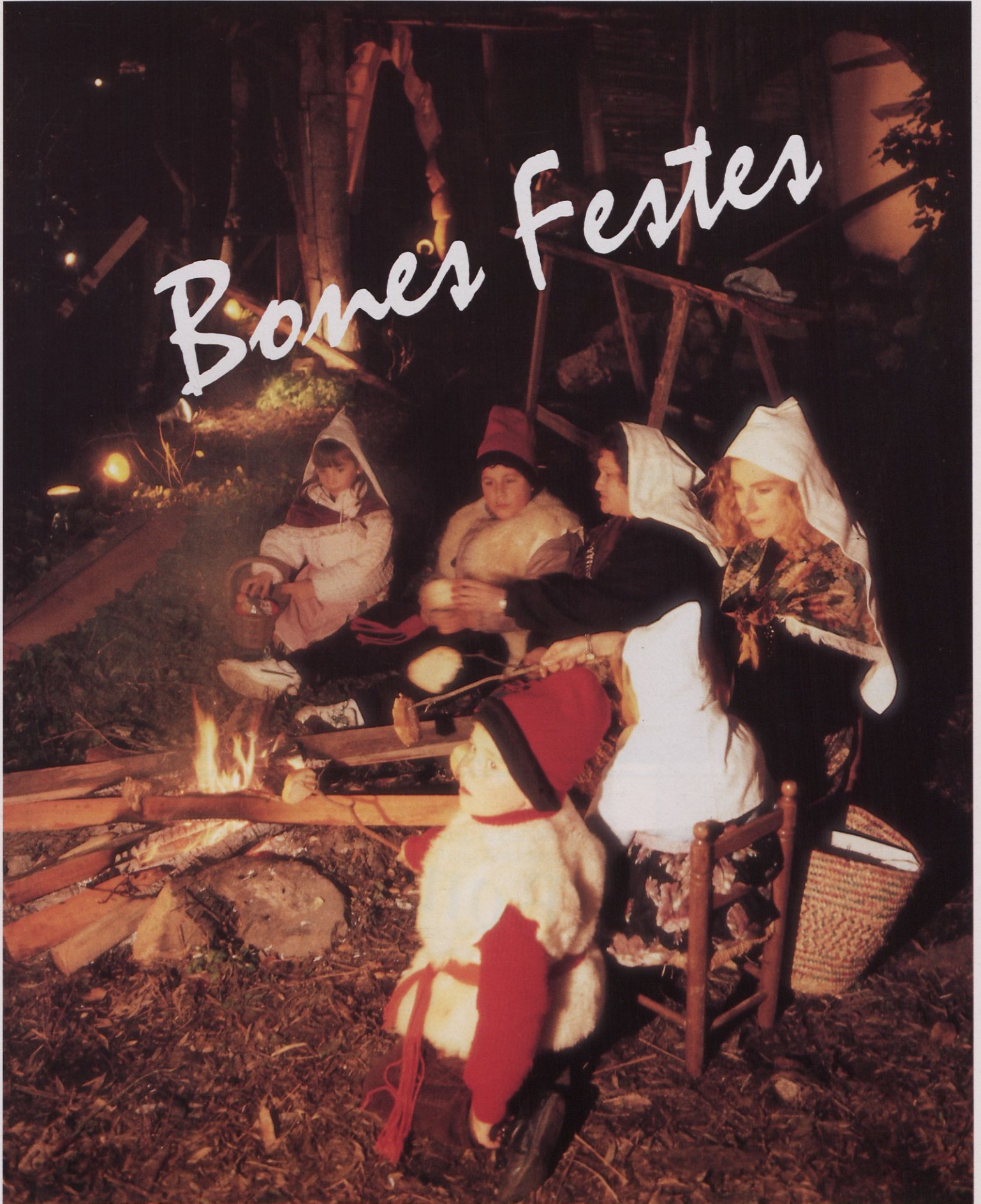

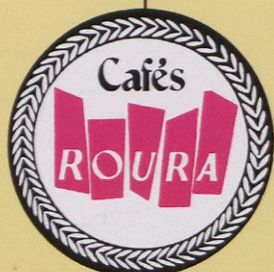
EL CARRILET

CASTELL-PLATJA D'ARO / SANT FELIU DE GUÍXOLS / SANTA CRISTINA D'ARO

Núm. 22 - DESEMBRE - 150 PTA

Bones Festes

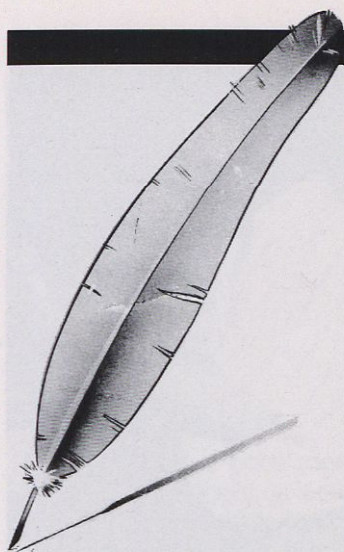

*Bones
Festes*

CAFÈS ROURA S.A.

Santa Teresa, 24 - Tel. (972) 32 05 48 - Fax (972) 82 01 94
17220 SANT FELIU DE GUÍXOLS (Girona)

costa broua

Tenim a pocs mesos vista la convocatòria de noves eleccions municipals, unes eleccions que es celebraran mentre estem travessant una etapa crítica que marca un punt d'inflexió que diferenciarà les actuacions seguides fins ara de les que s'hauran de portar a cap en el futur. La davallada del turisme, la proximitat dels Jocs, la sensibilitat del ciutadà cap als proble-

mes del medi ambient... obligaran els futurs responsables municipals a un esforç important per afrontar aquests reptes. És per això que creiem que els diferents col·lectius polítics haurien de filar prim a l'hora de triar els respectius candidats a governar els nostres pobles, ja que caldrà gent preparada, amb capacitat de treball, amb imaginació i amb voluntat negociadora per arribar, si cal, al consens per resoldre els problemes més importants. Gent oberta, també, a establir accions conjuntes, no solament amb els pobles de la Vall, sinó també de tota la comarca.

La realitat ens presenta un món cada dia més competitiu en tots els aspectes i cal que sapiguem donar les respostes adequades, ja que en depèn el nostre futur.

EL CARRILET

Membre de l'ASSOCIACIÓ CATALANA DE PREMSA COMARCAL

EL CARRILET no es fa responsable necessàriament de l'opinió que expressin els articles signats. Es permet la reproducció total o parcial dels articles, esmentant-ne la procedència.

COL·LECTIU DE REDACCIÓ:

Pere Barreda, Cecilio Blanco, Salvador Calabuig, Àngel Jiménez, Enric Estarli, Fina Juanals, Josep Mir, Montse Puig, Amadeo Siguan.

COL·LABORADORS:

Emili Riera, Rafael de Pablo, Xevi, Albert, Josepantoni, Jofra, Joan Estrada.

Dipòsit legal: GI-292-87

Grup Cultural "EL CARRILET" - Apartat 107 - 17250 PLATJA D'ARO

FOTOCOMPOSICIÓ I IMPRESSIÓ:

CURBET & MARQUÈS IMPRESSORS, S.L. - Girona

4

El més llarg viatge d'en Manolo

5

Alcaldables

7

Taxa turística

10

El trencaclosques misteriós

11

Els morts de la nostra Guerra civil

13

Tinguem un bon Nadal

15

La formació del Districte Escolar de Santa Cristina

18

La Vall d'Aro, ara

20-21

Pòster

23

Crònica de 60 dies

24

Una volta per la Vall d'Aro

25

Entrevista amb Pere Pujol

28

Margarita Xirgu

30

Localidades

32

Sessions del Ple de l'Ajuntament de Castell-Platja d'Aro

34

Esculls artificials

35

Còmic

36

Enganyifes

37

Julio Cateura

38

Vagó de cua

EL MÉS LLARG VIATGE D'EN MANOLO

En Manolo Santos deixa l'equip de redacció d'EL CARRILET.

En Manolo Santos ha estat un amic dels que deixen una forta empremta per la seva bonhomia, per la seva personalitat característica, per la seva vitalitat i alegria i sobretot per la seva honestetat, una honestetat tan autèntica que no ha pretès ni tan sols ser exemplar.

En Manolo ha jugat bé amb la vida, a la seva manera, intensament, donant la cara, arriscant. El joc ha estat interessant, ple, enriquidor,... Sols que un pèl curt,... Però això és menys important (encara que dolorós pels qui el trobem a faltar).

Aquest aspecte lúdic de la vida, aquest no acabar mai d'agafar-se-la del tot seriosament, fer-ho tot una mica com jugant, divertit, mig rient, és un dels trets més remarcables del seu tarannà.

Trobarem a faltar, més que la seva profunda erudició, la potència arrauxada de la seva veu de contrabaix i el torrent desbordat i impúdic de les seves rialles, inevitables a qualsevol trobada d'amics.

En Manolo va aterrar a Platja d'Aro fa uns dotze anys.

L'etapa més important de la seva activitat artística i literària transcorre a Madrid on escriu un parell de llibres, diversos assaigs i obres de teatre, participant activament en les tertúlies dels cafè-teatre madrilenys.

Va recórrer tot Sudamèrica darrera les passes del llavors príncep Joan Carles i n'escriu el llibre "Los Heraldos del Rey".

Amb la seva companyia de teatre viatja per Europa i munta obres d'atrevida avantguarda.

Un dia, visitant una altra companyia d'actors, coneix la Maite i la convida a menjar una truita de patates.

A mitja truita en Manolo li proposa casar-se.

La Maite li diu que s'ho ha de pensar...

...s'ho pensa...

I quan s'ha acabat la truita, li diu que "vale". (Esperen a casar-se fins a l'endemà).

A Platja d'Aro en Manolo comença fent teatre amb els nanos del Centre d'Esplai Parroquial i els alumnes del Centre Comarcal.

Segueix escrivint articles i col·laboracions.

Participa activament a la política local, força decantat cap a l'esquerra, amb Unitat i Progrés Municipal (llista recolzada pel PSUC) i després amb Iniciativa per Catalunya.

Membre fundador de la penya "Els Pipas", n'és una mica l'intel·lectual, l'ideòleg i el redactor del seu diari de carnaval "The Pipas News".

Fa dos anys, després de menjar una altra truita de patates, agafa el seu burro "Camilo" i una petita tartana i fa 1.100 Kms a peu sortint de Platja d'Aro fins a Hinojosa del Duque.

Durant 40 dies ens va enviant uns molt bonics reportatges telefònics de les seves aventures.

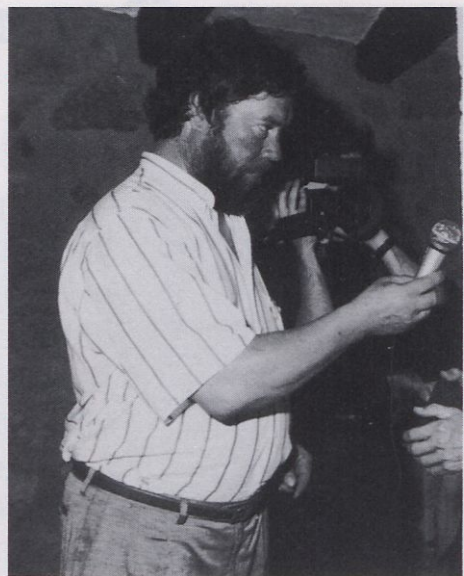
A T.V. Platja d'Aro porta el programa "Como la Copa de un Pino" ("Verdades..."), polèmic, com ha de ser, amb moments d'alta qualitat i professionalitat.

Amb nosaltres, amb EL CARRILET, portava la columna de política local "Casa gran, en ple" amb el pseudònim de "Vulcano", tot fotent-se'n una mica de la trivialitat, dels gestos i dels escarrassos dels nostres mandatariis municipals.

"Gente del pueblo, buena gente" era un seguit d'entrevistes d'en Manolo a... "gente del pueblo", com reivindicant la "mediocritat", com prenent part, com posant-se al cantó del discurs quotidià i del gest entenedor de la gent "normal" (que no se'n acut cap millor sinònim de mediocre).

Bon viatge, Manolo. Ens deixes molt sols, però la teva empremta ens motiva a continuar i a lluitar per fer-ho cada vegada millor.

EL CARRILET

ELEGÍA A MANOLO SANTOS

Todo pasa y todo queda...

—dijo el poeta al cantar—.

*Las campanas de amapolas
que a gloria querían tocar,
enmudecieron el campo
con su doblar y doblar.*

*Todo pasa y todo queda, Manuel,
menos el tiempo y la mar
junto con el firmamento
y la huella de tu andar*

*que perduran pá los restos
de este duro caminar.*

*Llorando queda "Camilo"
con Rocinante a la par,
pues tú, caballero andante,
quijotesco, poeta,
bohémio hasta reventar,
los has dejado tan solos...*

*En las orillas del río
la luna llorando está*

*entre los altos cipreses
que la quieren alcanzar;*

*les ha dicho el frío Diciembre
que a su morada te vas*

*dejando tu alegre sombra
y tus peñas de carnaval*

*preñadas de mil charangas
pá que las puedan cantar.*

*¡Qué no cunda la congoja,
ni el llanto suba la mar,*

*que tú eras alegría,
castañuelas que al sonar*

*callaban la Petenera,
callaban la Soleá!!*

*¡¡¡No quiero luto en el pueblo,
Manolo no ha muerto,*

*Manolo presente está!!!
que la poesía no muere,*

perdura su caminar.

RAFAEL DE PABLO
6 Diciembre 1990

TAXA TURÍSTICA ALCALDABLES

A Sant Feliu, a pocs mesos de les eleccions municipals, ja es comencen a veure els caps visibles que cada partit presentarà com a alcaldables. El primer en decidir-se oficialment ha estat el candidat de Convergència Democràtica de Catalunya, Carles Xargay, que encapçalarà amb tota seguretat la llista de CiU. Els que encara no s'han decidit són els seus socis d'Unió Democràtica de Catalunya a qui pertoca el 25% dels llocs de la llista comuna que presenten. Unió no farà públics els seus candidats fins que el partit no ho decideixi a nivell nacional. La candidatura de Carles Xargay es va

CARLES XARGAY

decidir ara fa un any, després de les eleccions generals d'octubre de 1989. L'antic candidat, Josep López de Lerma, va decidir no tornar-se a presentar i l'executiva local de CDC, encapçalada per Agustí Valls, va proposar a Carles Xargay. Lerma, com a cap de la Intercomarcal de CDC, va demanar 24 hores per pensar-ho i va confirmar l'elecció a Valls.

Una altra de les forces polítiques que es presentarà a les properes eleccions, és Esquerra Republicana de Catalunya, que tot i que encara no s'ha fet públic el seu candidat, ja té un programa electoral molt avançat. Esquerra compta en fer-se amb dos regidors o més. Si això és així i no es presenta cap més llista, podria ésser que ERC decidís qui seria el nou alcalde ganxó.

Per la seva part, el PSC, un cop dimisit Josep Vicente, sembla clar que presentarà l'actual alcalde, Antoni Juanals, que ha demostrat no ser un alcalde de tràmit, com havia augurat l'oposició de CiU, i ha plantejat temes complexos per tirar endavant com el Port nàutic, el Patronat de Turisme i l'aparcament subterrani del passeig.

No es poden descartar altres partits com el PP i IC, que es van presentar a les darreres eleccions. Aquests encara que no s'hagin manifestat sobre les seves intencions, poden presentar una llista en qualsevol moment ja que compten amb suficients militants disposats a això. Tampoc cal deixar de banda els "notables" que podrien fer una llista independent, com Jordi Bolaño, que cada vegada que hi ha eleccions es parla d'ell com a alcaldable. De moment, Jordi Bolaño i un grup de

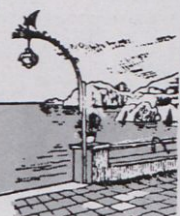

ANTONI JUANALS

ganxons ja fa un any que han desenterrat el grup d'opinió ciutadana GENT, i estan treballant en temes municipals com el Port nàutic.

**

A Castell-Platja d'Aro, el primer partit que ha enregistrat un moviment important de cara a les properes eleccions, ha estat Convergència Democràtica de Catalunya, partit que en les darreres setmanes ha viscut tot un seguit de tires i afluxes entre l'agrupació local i el comitè intercomarcal. Les aigües a Convergència eren tranquil·les; confirmada la retirada de Ramir Pons, ex-alcalde del municipi al llarg de vuit anys i regidor els últims quatre, l'alcal-

Restaurant
Bahia

Obert tot l'any

Passeig del Mar, 17-18 - Telèfon 32 02 19
SANT FELIU DE GUÍXOLS (Girona)

alta perruqueria masculina
centre de postiseria
manicures

JOHN MARY

C/. Pineda del Mar - GALERIES BONA
Tel. 81 78 02 - PLATJA D'ARO
COSTA BRAVA

EL MES LLARG VIATGE POLITIC DE BARCELONA A CASTELL D'ARO

dia semblava dada i beneïda pel líder d'Unió i també actual regidor per la coalició nacionalista, Joan Giraut. Amb aquesta confiança no hi havia pressa per trobar un candidat (en aquest cas segon de llista) pel partit. Però vet-ho aquí que el Comitè Intercomarcal va convocar un sopar-reunió en un conegut restaurant de Castell d'Aro per parlar del tema i de pas presentar la seva proposta de candidats. I els candidats que presentava la Intercomarcal no eren altres que l'actual alcalde del CDS, Anicet Clara i el seu segon Josep Ma. Bas, infinitat de vegades qüestionats per CiU a l'Ajuntament. Aquesta proposta fou rebutjada pels militants locals per motius ben evidents. Però el Comitè Intercomarcal, no gaire entusiasmada a la vista dels resultats, guardava una carta a la mà i donà un ultimàtum als locals per tal que escollissin en un curt termini de temps el candidat. El motiu de la insistència sembla que és el fet que té en reserva un important candidat que ha entrat en el partit via Barcelona, segons manifestacions dels afiliats locals, i no a través de l'agrupació local ja que aquesta no l'acceptava. Emili Riera és el candidat més probable per encapçalar la llista de Convergència.

No obstant, sembla que aquest és un procés merament burocràtic per tal d'entrar a discutir properament la roda de caps de llista que correspondran a

Convergència i a Unió segons els acords que hi ha entre els dos coal·ligats en aquesta matèria. Segons les manifestacions dels responsables locals del partit, és, fins el moment, Joan Giraut qui té tots els números per encapçalar la candidatura de Convergència i Unió a l'Ajuntament.

Per part del CDS el panorama és un tant desconcertant després de l'intent de Clara i Bas de passar-se a les files de CiU desafiant totes les lleis de la gravetat política. Quan a finals d'octubre EL CARRILET sol·licitava una entrevista amb l'alcalde per parlar del tema de la seva NO presentació a les properes eleccions vistes les seves darreres manifestacions en aquest sentit, ja després la seva resposta fou que no ho havia decidit, se suposa que a l'espera del seu desembarcament a CiU el qual, en principi i amb totes les reserves, li ha sortit malament. Resulta una mica imprevisible, doncs, preveure les seves intencions reals que poden ser retirar-se si no ha sortit bé l'operació CiU o continuar amb el CDS que pel fet de militar-hi li ofereix recolzament malgrat el malmès salt a la "burguesia local".

Pel que fa al Partit Popular, l'única cosa és que tornen a presentar llista i molt probablement sigui el seu cap Joan Caralt el primer de llista. El PP ha ben anotat els motius que en les passades eleccions el conduïren a

ENRIC ROSELLÓ

perdre la regidoria que havien assolit en els anteriors comicis i sembla que la candidatura la compondran persones de la militància local o de la seva confiança i properes al partit.

L'altre partit fort, el PSC, té les coses més aviat fosques. Amb en Manel Duran descartat per problemes temporals de salut (des d'aquestes ratlles desitgem que es recuperi ben aviat) i amb l'Albert Mont també convalescent, en Jaume Esteva ho té difícil per presentar una llista amb garanties que permeti recuperar al partit les quatre o si més no tres regidories que tenien habitualment a la Casa Gran. Les males llengües parlaven d'una operació semblant a la de CiU amb el PSC a càrrec d'uns altres dos personatges del municipi però aquesta versió ha estat refutada pel propi Esteva. El que sí és segur és que el PSC presentarà llista. Resta la incògnita de saber què farà Esquerra Unida i més concretament el seu representant a l'Ajuntament, Joan Bassó, encara que el més probable és que presentin llista normalment. També queda a l'aire la postura d'Esquerra Republicana i si hi haurà alguna candidatura d'independents.

**

El ple de Castell-Platja d'Aro.

On les aigües baixen molt mogudes és a Santa Cristina pel pols que tenen l'ex-alcalde Josep Llensa i l'actual, Enric Roselló, per liderar la llista de CiU per una banda, i el mateix Llensa amb les altes instàncies del partit per l'altra, una història ben coneguda per tothom i que surt molt sovint a la premsa diària comarcal. L'últim lliurament d'aquest serial és la suspensió que ha fet la direcció de CDC a Josep Llensa per considerar-lo autor de cinc faltes molt greus. Amb tot aquest enrenou és molt possible que els independents tornin a presentar candidatura en lloc de tornar a la coalició nacionalista i que Esquerra pugui recuperar un seient a la sala de sessions.

L'Ajuntament de Castell-Platja d'Aro ha imposat i està cobrant una exacció municipal sense cap fonament jurídic com és la "TAXA" PER PRESTACIÓ DE SERVEIS TURÍSTICS.

TAXA TURÍSTICA, "FETA LA LLEI, FETA LA TAXA"

Coneixedor l'Ajuntament de la falta de base legal per recaptar aquests diners, intenta desorientar i confondre el contribuent presentant la taxa turística junt amb la de recollida d'escombraries.

Es presenten les dues taxes en un sol imprès, en un sol rebut, com si fos una sola taxa, amb el títol genèric de "Taxa per Prestació de Serveis Turístics i Recollida de Brossa".

Diu la Liquidació: "TAXA per..." (en singular) i no pas "TAXES per..."

Tant a la Liquidació com al rebut hi ha un sol import total, sense desgloss de l'import corresponent a cadascuna de les taxes.

En el rebut encara queda més "camuflada" la taxa il·legal quan en el "Concepte" sols posa: "FGR - TST/BROSSA" (única paraula entenedora: brossa).

I per no comprometre's, els rebuts pagats només porten el segell de l'Ajuntament, sense la firma del Recaptador (firma que és preceptiva i sense la qual el rebut no és vàlid).

El coneixement d'aquestes irregularitats i l'intent d'encobriment de les mateixes per part de l'alcalde, és presumible quant a la petició d'informació sobre la taxa (no més petició d'informació: ...«tingui l'amabilitat de facilitar-me els aclariments i còpies de documents que a continuació relaciono») l'alcalde respon per escrit que el conducte legal per demanar informació és el RECURS DE REPOSICIÓ.

Aquesta resposta, com a mínim sorprenent, crea una certa indefensió perquè nega l'obtenció PRÈVIA de la informació en la qual basar o plantejar el propi RECURS, és un intent d'obstaculitzar l'accés a documents públics i una evident vulneració del dret de tot ciutadà a obtenir de les corporacions locals "La més àmplia informació sobre la seva activitat" (art. 69.1 de la Llei Reguladora de les Bases de Règim Local).

A la Llei se li poden fer dir moltes coses, segons les conveniències dels polítics... però hi ha un límit.

L'Ordenança fiscal de la "Taxa per Prestació de Serveis Turístics" és un clar exponent de com, sense gaires escrúpols, es poden saltar aquests límits.

I així, en analitzar l'articulat de l'ordenança, trobem:

1) EL FET IMPOSABLE NO POT SER "IMPOSAT"

Diu l'ordenança:
«Fet Imposable:
constitueix el Fet Imposable la prestació dels serveis següents:

a) informació turística del municipi;

Els rebuts pagats només porten el segell de l'Ajuntament, sense la firma del Recaptador (firma que és preceptiva i sense la qual el rebut no és vàlid).

b) promoció turística, tant nacional com estrangera del municipi;
c) vigilància especial d'establiment d'ofici».

– Els apartats a) i b) no poden ser imposats com a serveis d'obligada recepció perquè no són necessaris «per garantir la tranquil·litat, la seguretat i la salubritat de la població» (art. 34 del Reglament de Serveis de les Corporacions Locals).

– L'apartat c) és improcedent, ja que no es dóna al nostre Municipi cap circumstància diferenciadora respecte d'altres municipis similars al nostre

L'Ajuntament de Platja d'Aro ha ultrapassat el límit d'elasticitat de la llei fent avinent, una vegada més, la dita popular de "FETA LA LLEI, FETA LA TAXA".

que faci necessària una "Vigilància Especial d'establiment, d'ofici" a més a més de la que ja dona la policia local i altres cossos de seguretat de l'Estat.

El Servei de Vigilància és d'obligatòria prestació i «en cap cas les Entitats Locals podran exigir Taxes per aquest concepte» (art. 21 de la Llei 39/1988 de 28 de desembre, Reguladora de les Hisendes Locals).

2) ELS SUBJECTES PASSIUS NO SÓN ELS QUE MARCA LA LLEI

Diu l'ordenança:
«Subjectes passius:

Seran subjectes passius, ja sigui com a contribuïent o com a substitut del contribuïent, els propietaris o titulars d'establiments industrials, comercials o de serveis i també els titulars d'activitats empresarials, professionals o artístiques...».

– En canvi l'article de la llei que s'esmenta per fixar el subjecte passiu (art. 72.5 de la Llei 8/87 de 15 d'abril, Municipal i de Règim Local de Catalunya) diu: «De conformitat amb l'establert per la legislació de finances locals, els Municipis Turístics podran establir tributs o recàrrecs específics que gravin l'ESTADA».

– S'entén clarament que el subjecte passiu ha de ser «qui vingui a estar-s'hi»; «qui ens visiti i pernocti»... el turista... i no pas «els propietaris d'establiments industrials i comercials o els titulars d'activitats empresarials, professionals o artístiques...».

3) ELS FONAMENTS LEGALS UTILITZATS NO SÓN APLICABLES

Dels articles emprats, el que dona suport a tota l'ordenança és l'article 72 de la Llei Municipal i de Règim Local

El Servei de Vigilància és d'obligatòria prestació i "en cap cas les Entitats Locals podran exigir Taxes per aquest concepte".

de Catalunya que abans s'ha esmentat i que fa referència a la qualificació de certs municipis com a Municipis Turístics i a les seves prerrogatives.

– Aquest article, a part d'estar mal interpretat, no és d'aplicació perquè la Llei no ha estat encara desenvolupada i l'aplicació d'aquest article 72 es preveu delicada i conflictiva.

L'article 34 del Reglament de Serveis de les Corporacions Locals diu: «La recepció i ús dels serveis per part dels administrats podrà declarar-se obligatòria per disposició reglamentària o d'acord, quan fos necessari per garantir la tranquil·litat, la seguretat o la salubritat ciutadanes».

– No és aplicable aquest article 34 com s'ha argumentat en parlar del Fet Imposable.

S'entén clarament que el subjecte passiu ha de ser el turista i no pas "els propietaris d'establiments industrials i comercials o els titulars d'activitats empresarials, professionals o artístiques".

L'article 20 de la Llei 39/1988 de 28 de desembre, Reguladora de les Hisendes Locals diu: «Constitueix el Fet Imposable de les Taxes la prestació d'un Servei Públic o la realització d'una activitat administrativa de competència local que es refereixi, afecti o beneficiï de manera particular al subjecte passiu, quan, en tot cas, concorrin les circumstàncies següents:

- que sigui de sol·licitud o recepció obligatòria;
- que no sigui susceptible de ser donada o realitzada per la iniciativa privada, per tractar-se de serveis o activitats que impliquin manifestacions d'exercici d'autoritat o que es tracti de serveis públics en els que hi hagi declarada reserva en favor de les Entitats Locals d'acord amb la normativa vigent».

– És clar que no concorren en la Taxa de Prestació de Serveis Turístics cap de les dues circumstàncies obligatòries.

L'AJUNTAMENT TENIA CONEIXEMENT DE LA IMPROCEDÈNCIA D'AQUESTA TAXA

– La impossibilitat d'aplicar l'article 72 de la Llei Municipal i de Règim Local de Catalunya la manifesta, i se'n queixa, el representant de l'equip de govern de l'Ajuntament de Castell-Platja d'Aro en el Ple Municipal de 18 de maig, aprovatori dels pressupostos per a l'any 1990, tot dient: «L'oblit del concepte de Municipi Turístic, per moltes raons, per part de les Administracions Central i Autònoma continua palès...».

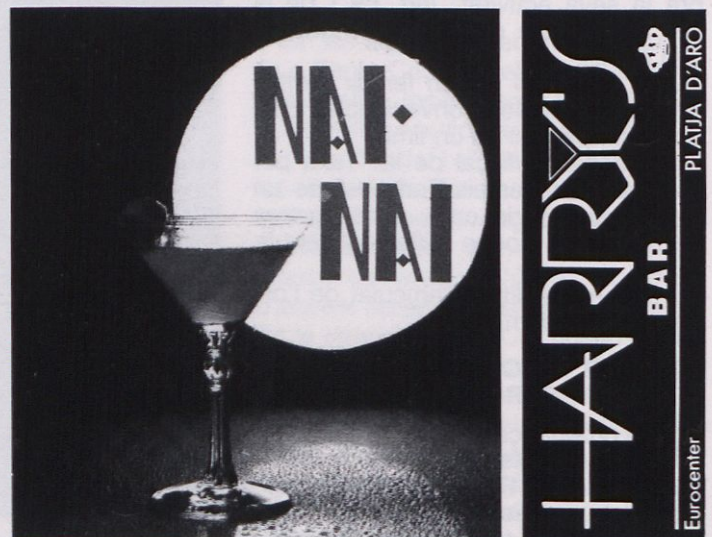
JOSEP MIR I ROS

ELECTRICITAT - FONTANERIA
SERRALLERIA - CALEFACCIÓ

c/. Les Sorres, s/n.
Tel. (972) 81 89 91

17853 CASTELL D'ARO (Girona)

MAR FRANC

LA MILLOR PELL AL MILLOR PREU

Ctra. a Sant Feliu, 22 - PLATJA D'ARO

**AUTOSERVEI
D'ALIMENTACIÓ**

Pericay

Carretera Sant Feliu, n.º 11
PLATJA D'ARO

BANC CATALÀ DE CRÈDIT

Grup BANCO ESPAÑOL DE CRÉDITO

Oficines:

PLATJA D'ARO:

Ctra. Santa Cristina, 13
Telèfons 81 75 58 / 81 75 39 / 81 75 62

CASTELL D'ARO:

Avda. de la Platja, 101
Telèfon 81 74 60 Fax 81 88 12

SANT FELIU DE GUÍXOLS:

Rambla Vidal
Telèfon 32 41 51

CADES BANK

Estem a tot Catalunya

EL TRENACLOSQUES MISTERIÓS

Presenteu el puzzle que obtindreu retallant les figures formant un quadre com el de la figura A. Comproveu amb els amics que existeixen 49 varetes màgiques. Retireu-ne una (el trocet més petit del puzzle), quedant així només 48 varetes sobre la taula i a la vista del públic. Composeu de nou el trenaclosques tal com és a la figura B i al comptar de nou les varetes... sorpresa!, ha aparegut la vareta que havíem retirat i en tornem a tenir 49.

Això sí que és ser mag!

FIGURA A

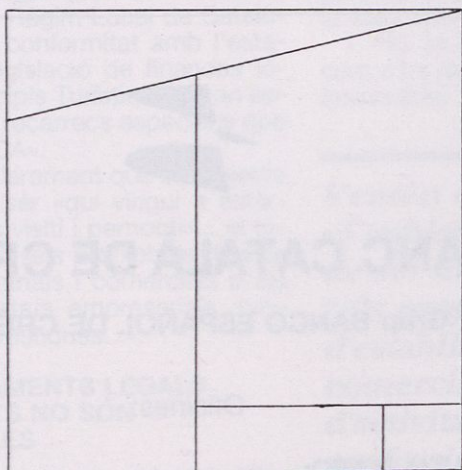
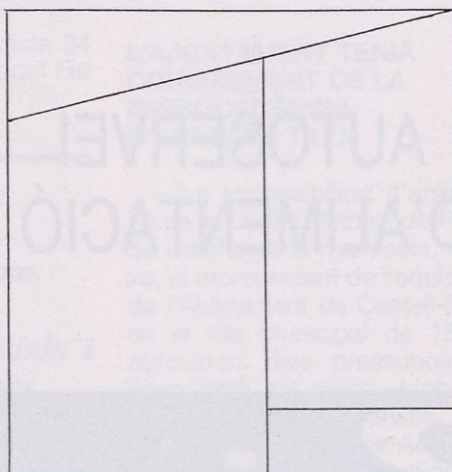
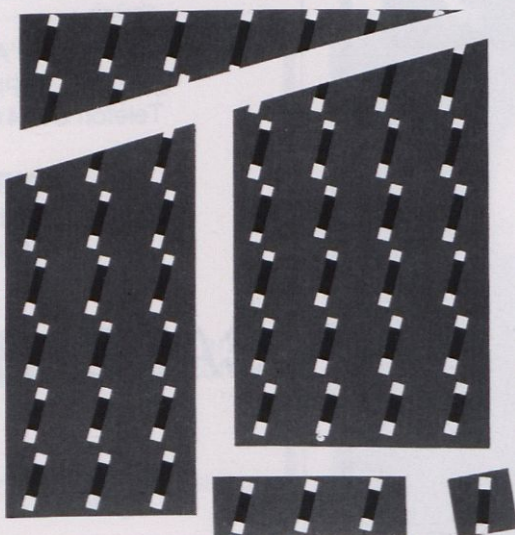

FIGURA B

Retalleu les peces.

ELS MORTS DE LA NOSTRA GUERRA CIVIL⁽¹⁾

En aquest article de EL CARRILET volem fer referència tan sols a les víctimes de la repressió franquista i també a la repressió revolucionària del 1936, i deixem de banda els qui moriren al front i a la reraguarda a causa dels bombardeigs⁽²⁾.

Josep Muñoz, a l'anterior número d'EL CARRILET, ens recordava els guixolencs que van ser ajusticiats pel franquisme victoriós:

Bernabé Llorens i Collell
Manuel Colom i Palasí
Francesc Campà i Viarnés
Joan Castro i Martínez
Josep Tauler i Perals
Joan Darna i Planellas
Josep Plaja i Pla

Josep Piqueras i Canet
Josep Torroella i Ferrer⁽³⁾.

D'altra banda, fa ben poc, una mà anònima ha volgut fer-nos memòria dels qui l'octubre de 1936 van ser també ajusticiats al cementiri ganxó, víctimes de la violència fanàtica⁽⁴⁾:

Mn. Santos Boada i Calsada
Mn. Emili Calsada i Marsal
Mn. Pere Compta i Figueres
Mn. Abelard Magí i Camps
Mn. Josep Noguer i Rosa
Mn. Josep Perelló i Cunill
Sr. Enecon Girbau i Valls
Sr. Rufí Romà i Roca
Sr. Josep Vilaret i Xarnach
Sr. Josep Vivas i Borjas

Sr. Ricard Castelló

Aquí voldríem, a més, eixamplar el ventall territorial dels afusellats i fer-ne esment dels de la Vall d'Aro.

CASTELL D'ARO

Víctimes de la repressió franquista:

(16-3-1939): Francesc Rivas i Company, paleta, de 52 anys.
(16-3-1939): Josep Gatius i Blanch, 46 anys, nascut a Setcases.
(11-5-1939): Pere Sala i Ferrer, pagès, de 52 anys, nascut a Sant Feliu de Guíxols.

Víctimes de la repressió revolucionària:

(19-11-1936): Mn. Enric Cama i Bou, sacerdot, de 53 anys.
(19-11-1936): Maria Casellas i Ventura, majordoma, de 48 anys.
(20-11-1936): Pere Salvadó[r] i Pijuan, pagès, de 39 anys.
Els dos primers van ser ajusticiats a la cuneta de la carretera de Llagostera

a Vidreres. El tercer, nascut a la Vall d'Aro, als "Tapiots", a la cruïlla de la carretera de Caldes/Barcelona.

SANTA CRISTINA D'ARO

Víctimes de la repressió franquista:

(11-5-1939): Joan Llambri i Albertí, paleta, de 27 anys.
(28-7-1939): Marià Vendrell i Reichach, pagès, de 41 anys.

A Santa Cristina, en canvi, no hi ha gué pròpiament repressió revolucionària pel que fa a morts. Encara que fou escenari d'assassinats de diferents persones d'altres poblacions veïnes:

De Calonge: Lluís Faig i Gafas, fuster, de 54 anys i Enric Displàs i Pijoan, pagès, de 53 anys.

De Cassà: Joan Maruny i Caldas, jornalero, 56 anys.

De Caldes: Leandre Mir i Pugnau, sacerdot, 72 anys.

De Llagostera: Josep Puigdavall i Barnés, sacerdot, 27 anys i Ramon Carbó i Torras, sacerdot.

Penso que totes les víctimes, d'un costat i de l'altre, foren víctimes per igual de la guerra civil, ja que en principi tots ells moriren per les seves creences o idees. Uns perquè, en tant que persones religioses, eren enquadrats en les forces reaccionàries que posaven en perill la revolució social. I els altres, en tant que republicans demòcrates, ho eren dins les forces maçòniques-marxistes que podrien posar en perill la dictadura militar.

I si uns morien professant les seves creences, els altres ho feien proclamant els seus ideals republicans.

(Els qui tenien delictes de sang ja havien fugit a l'estranger). Des d'una òptica desapassionada, podríem dir que la paradoxa del destí uní uns i altres; i que una mateixa terra els agermanà. De forma que caldria ja retre'ls per igual un mateix homenatge i respecte per la mort de tots ells i, doncs, «un pietós record i una pregària per llur etern descans».

Val a dir que aquesta visió, penso, s'adiu més amb el sentit evangèlic de *comunió*, que no pas aquella que intentés de "beatificar-ne" uns, condemnant implícitament els altres.

ÀNGEL JIMÉNEZ (Arxiver)

(1) En aquest breu article de divulgació històrica hem utilitzat només dues fonts: "La repressió franquista a Catalunya" de J. M. Solé i Sabaté, pel que fa a les víctimes de la dictadura. I els documents de la Causa General de l'Archivo Histórico Nacional quant a les víctimes de la repressió revolucionària.

(2) JIMÉNEZ, A. "Els bombardeigs a Sant Feliu de Guíxols durant la guerra civil (1936-1939)", Revista de Girona núm. 105, 1983.

"La guerra civil a Sant Feliu de Guíxols (1936-1939)", Estudis sobre Temes del Baix Empordà, núm. 4, 1985.

(3) Aquests dos darrers, acusats de delictes comuns.

(4) Àncora, 1-X-1990.

ESTADO NUMERO 1
Ayuntamiento de CASTILLO DE ARO
Partido judicial de La Bisbal
RELACION de personas residentes en este término municipal, que durante la dominación roja fueron muertas violentamente o desaparecieron y su obra fueron asignadas

Nombre y apellidos de la víctima	Edad de edad	Profesión	Filiación política y cargo político que había desempeñado	Fecha de su muerte o desaparición	Si fue reconocido su cadáver, en que sitio y clase de heridas que presentaba	Personas sospechosas de participación en el crimen
M. J. Enrique Casan... 19	19	carretero		11-11-36	no	
M. Joan Casan... 15	15	carretero		11-11-36	no	
J. Joan Salas... 17	17	carretero		11-11-36	no	

ESTADO NUMERO 2
Ayuntamiento de SANTA CRISTINA DE ARO
Partido Judicial de La Bisbal
RELACION de cadáveres reconocidos en este término municipal, de personas no reconocidas como residentes en él, que sufrieron muerte violenta durante la dominación roja.

Fecha del hallazgo del cadáver	Sitio en que fue encontrado	Clase de heridas que presentaba	Nombre, apellidos y domicilio de la víctima, si existiera. En otro caso, indicar su sexo y edad que se consignó y datos suficientes para la identificación.	Edad	Profesión	Filiación política y cargo político que había desempeñado	Personas sospechosas de participación en el crimen
36-7-36	carretera	arma de fuego	Lluís Faig Gafas	54	carretero		
28-7-36	carretera	arma de fuego	Enric Displàs Pijoan	53	carretero		
11-9-36	carretera	arma de fuego	Juan Maruny Caldas	56	jornalero		
11-9-36	carretera	arma de fuego	Leandre Mir Pugnau	72	sacerdote		
11-9-36	carretera	arma de fuego	Ramon Carbó Torras		sacerdote		
11-9-36	carretera	arma de fuego	José Puigdavall Barnés		sacerdote		

Oberta al futur

NEIX UNA NOVA CAIXA, amb molts anys d'experiència.

Neix de la fusió de Caixa de Barcelona i Caixa de Pensions. Una nova entitat financera oberta al progrés: Caixa d'Estalvis i Pensions de Barcelona.

Una Caixa preparada per a competir en el mercat europeu del 93.

Oberta als nous estils de vida, al futur, a la il·lusió.

Oberta, sobretot, a les persones.

CAIXA D'ESTALVIS I PENSIONS
DE BARCELONA

GRÈVOL (*Ilex aquifolium*)

Arribades aquestes dades a tots ens agrada decorar les nostres cases amb detalls nadalencs. En alguns casos això comporta una extracció abusiva dels recursos naturals. Cada any són milers els arbres malmesos per donar un cert ambient en les cases, o molts indrets són

TINGUEM UN BON NADAL SENSE MALMETRE LA NATURA

deteriorats degut a les requisades de molsa amb tot el que implica la incursió al bosc amb les eines i l'estassament de la zona d'extracció.

A l'hora d'anar al bosc per emportar-nos a casa tot allò que farà de la nostra morada un lloc més agradable i d'un ambient nadalenc, hauriem d'ésser conscients del que fem.

Si seguim aquests consells entre tots podrem aconseguir que el bosc i la natura en general no se'n ressenteixi tant del Nadal, que per tothom i tots els éssers vius del planeta ha de ser un temps d'amor i respecte per tot allò que ens envolta i ens estimem.

CONSELLS RECOMENATS PEL GRUP DE NATURA STERNA

- 1 Informem-nos prèviament de totes aquelles espècies protegides, grèvol, teix, arboç,... que podem trobar en els boscos propers o allà on anem.
- 2 No agafem mai més del que necessitem; recordem que el millor lloc per totes les plantes és el bosc i no el cubell de la brossa.

3 En cap cas arrancarem un arbre, ni tallant-lo ni agafant-lo amb arrel, doncs si la intenció és tornar a replantar-lo, la seva mort és quasi assegurada. Recordem que podem trobar arbres al mercat de tots els preus. També cal assabentar-nos de què estiguin homologats pel Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca de la Generalitat de Catalunya.

4 Com a últim consell, i aquest vàlid per a tot l'any, intentem deixar el bosc igual o millor que com l'hem trobat.

D'altra banda la natura ens ofereix un ampli ventall de possibilitats i així aconseguir bonics detalls nadalencs sense fer cap mal. Un grapat de pinyes i unes quantes branques seques faran, amb un xic de bon gust, la millor decoració tant a casa com en els nostres boscos. Doncs no cal oblidar que potser la natura vesteix el bosc de Nadal no per nosaltres sinó per aquells que hi viuen tot l'any.

JAUME RAMOT

Membre del Grup de Natura Sterna

DISCO B.B.

PLATJA D'ARO

CARNS, CARGOLS, ESCALIVADA...

Tot a la brasa.

Obert a partir de les 20 h.

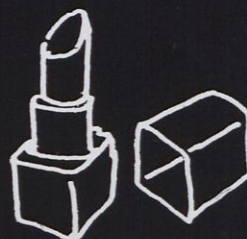
Tel. 81 7375 - PLATJA D'ARO

Garaje L. DILMÉ

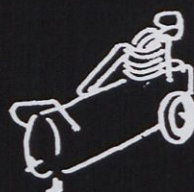
SEAT

ctra. Santa Cristina
Telèfon 81 7688
PLAYA DE ARO

CATEURA
droguerie
 PLATJA D'ARO

CATEURA I

Magatzem i oficines:
 Ctra. Santa Cristina, s/n. - Tel. 81 81 39

CATEURA II

Ctra. Santa Cristina, 6
 Tel. 81 75 44

CATEURA III

C/ Juli Garreta, 31 - EUROCENTER
 Tel. 81 64 28

LA FORMACIÓ DEL DISTRICTE ESCOLAR DE SANTA CRISTINA D'ARO (1858-1903)

Quan el comú vagareig dels infants deixa de ser un fet indiferenciat entre d'altres per convertir-se en un problema de nens vagabunds als ulls de la Junta local d'Instrucció primària, és que la societat està repensant i construint una nova vida per a aquests infants i, alhora, per a ella mateixa.

La intenció del present article és de recollir diversos textos com el citat anteriorment per tal de veure el procés pel qual s'ha anat construint l'escola.

Més concretament, es tractaria d'esbossar a grans trets i a partir d'alguns documents esporàdics i puntuals —tot i que el procés s'esdevingui al ritme uniforme de les circulars del Butlletí Oficial de la Província— la forma com el districte de Santa Cristina d'Aro assumeix i s'habituja als plantejaments escolars moderns, així com els problemes que l'escola suscita.

UNA NOVA ADMINISTRACIÓ I UNA NOVA ESCOLA

«...resultando ser en este Distrito todos sus habitantes pura y exclusivamente agricultores, estar diseminadas sus casas y dividido en cuatro parroquias, que son este pueblo, Romaña de la Selva, Solius y Bell-lloch...».

Basti l'anterior autodescripció, que apareix constantment al llibre d'actes, per tal de caracteritzar sumàriament el terme municipal. Les raons adduïdes, d'altra banda, eren suficients perquè la nova contribució de consums no pogués satisfer-se més que per l'especialment gravós repartiment veïnal, que tant contribuï a crear desafectes al nou règim entre la ruralia.

El districte de Santa Cristina d'Aro, format pels volts de 1830, se segregà definitivament de Castell d'Aro i, després d'uns anys de funcionar, constituí formalment, segons consta en acta, el seu ajuntament l'any 1858.

El canvi és fonamental no només pel significat d'aquesta reestructuració territorial sinó, i bàsicament, per la nova concepció administrativa que inaugura l'ajuntament: sota la tutela insistent del nou estat burgès i sempre per delegació, serà l'entitat encarregada de materialitzar el nou model estatal, amb la gestió, cada cop més exclusiva, a còpia de desamortitzacions religioses i municipals, de pràcticament la totalitat de la vida del districte i la seva anotació detallada al llibre d'actes.

Ja des de bon principi, la proporció de notes sobre l'escola pública és

A començament de segle, pares i fills s'ajunten davant l'església de Solius, en un moment en què el districte de Santa Cristina s'habituja ja als plantejaments escolars moderns.

considerable entre les referències a contribucions, lletes i fitacions. Aquesta relativa organització escolar sorprèn si considerem que, a l'època, l'estat encara no disposa de cap cens de població ni de cap sistema tributari eficaç; que, a Santa Cristina, per manca de metge, per exemple, dos propietaris «con algunos conocimientos científicos» faran les seves funcions; i que l'analfabetisme, a tot l'estat, es compta en un 66% en 1860 i podem suposar que al terme de Santa Cristi-

La gent de Solius davant l'església, un dia de festa del final del segle passat.

na, amb una població de 1.235 habitants, segons el primer cens de 1861, no hi deu haver més de 50 infants escolaritzats, entre nens i nenes.

Quaranta anys després que la constitució de Cadis formulés per primer cop la necessitat d'una escolarització universal, lliure i gratuïta —els seguidors de la qual seran les noves classes burgeses que, sota aspiracions democràtiques, lluiten per implantar-se—, els avenços havien estat imperceptibles. No obstant això, el debat sobre l'escolarització o, millor, la seva secularització, es generalitzà fins al punt de convertir-se en un dels cavalls de batalla a l'entorn del qual les diverses forces polítiques del moment articularen les seves lluites. I així, al ritme dels canvis de govern, se succeïen les lleis, però cap reforma realista o decisiva, tal com s'anava fent habitual.

En aquest context, foren els moderats els qui amb la llei Moyano de 1857 establiren, poc després d'haver signat un acord amb l'església, una base sòlida que havia de perdurar fins ben entrat el segle XX.

La fórmula d'uns governs que havien practicat el centralisme per vèncer la "rutina" o l'oposició local consistia, curiosament, a responsabilitzar tots els municipis del finançament de les seves escoles. L'estat, però, se'n reservava, juntament amb l'església, la inspecció i el dret de fer complir la minuciosa normativa que arriba de forma insistent al nou ajuntament del terme.

Inauguració de les actuals escoles públiques de Santa Cristina d'Aro.

Anterior a la llei Moyano i a la constitució formal de l'ajuntament, la primera referència a l'escola, de nens, del districte de Santa Cristina apareix en una acta consistorial del 12 de març de 1885. Amb motiu del nomenament del mestre J. Godó, és escrit:

«continuando en la educació de los niños de este distrito municipal com el aber de tres mil reales v. y hamas la retribuzación de las mensualidades de los alumnos que sus padres posean alguna fortuna y amas háducara de valde del mismo modo á los que sus padres no posean fortuna alguna».

LA PARRÒQUIA I LA REPÚBLICA

El 14 de maig de 1869, el rector de Romanyà i dotze veïns més adreçaren una instància a l'ajuntament en resposta a un ofici del batlle en el qual, d'acord als rumbos secularitzadors de la recent revolució liberal, i en paraules del mateix rector que, tal com era corrent a Catalunya, tenia escola rectoral, «me previene que me abstenga de dar instrucción, aunque primaria como venía ocupándome hasta aquel entonces».

El rector argumenta, dur però prudent en l'estira i arronsa més sorollós del nou estat: «No sé, á la verdad, si á V. le cabe tal facultad para privarme de ello, siendo ella gratuita y á niños de menor edad; no obstante, cumplí como buen súbdito, pues no crea V. y demás de la Corporación no soy desobediente á la autoridad constituida». Amb aquests motius no interferia amb l'escola estatal, obligatòria a partir dels 6 anys».

I encara, tot intentant desmarcar-se de les lluites de poder, defensa la seva

escola «con sólo la mira de tener monacillos para servirle la Misa (...) enseñando al mismo tiempo el canto gregoriano y figurado; pues que sin el es imposible cantar con toda propiedad de seguro no lo hubiera alcanzado sino hubiera tenido los niños...».

I en un temps en què és normal que els pares reclamin els fills en els treballs familiars escriu: «Que recompensa daré al monacillo si no tengo para mi». I respon: «lo que tengo te lo daré, esto es la instrucción; si tienes cuidado y sepas que con ella puedes ser útil algun dia á la república y á la sociedad; haciendo un papel brillante en ella».

No sabem com acabà la qüestió: probablement, després d'aquestes tibantors amb què es definien les posicions respecte al règim revolucionari, el futur de l'escola rectoral, fos quin fos, devia deixar de ser conflictiu. Els arguments del rector són, tanmateix, interessants: conviuen harmònicament els objectius, diguem-ne més tradicionals, amb els que es presenten com a més combatius a l'època, expressió de la nova mentalitat burgesa, això és, la instrucció com a mitjà de promoció personal i, de retruc, social.

LA JUNTA LOCAL D'INSTRUCCIÓ PRIMÀRIA

Amb la mateixa decisió que s'encomana el nou govern, el 1r. de setembre de 1869 queda constància al llibre d'actes de l'informe desfavorable que la Junta local de primera ensenyança emet després de passar la revista mensual a les escoles:

«En su consecuencia y en atención de no estar bien surtidas de lo necesario. Y los Maestros no haber

presentado las cuentas de material de los meses anteriores con extricta sujeción ál presupuesto mandado observar por la Junta provincial; acuerda este Ayuntamiento que en lo sucesivo los Maestros de ambos sexos no cobren la parte de material que corresponde á las escuelas y que este se deposite en la Depositaria de este comun, y el Ayunt^o se encargue de la adquisición de libros y surtido de enseres y efectos para las escuelas, siempre con arreglo al presupuesto y listas aprobadas por la Junta provincial».

Cal remarcar que el finançament de material i de locals era el que l'Administració reservava als municipis i que una quarta part del sou corresponia a 137'50 pessetes per a la mestra i 206'25 per al mestre. Com si això no fos prou càstig.

La Junta local, rigorosa només aquests anys i sempre obedient a la "superioritat" en aquesta estructura tan jerarquitzada que s'anava assentant, exercia el paper d'intermediària respecte als mestres que, des d'aleshores, presentaren els pressupostos.

POCS "POBRES" I MENYS "PUDIENES"

El nivell de concreció i eficàcia no es pot negar en qüestions organitzatives com l'anterior. No obstant això, ja fos per impossibilitat econòmica o per manca de decisió, la vaguetat i la inoperància dominaven en l'impuls per estendre l'escolarització.

El 7 de juny de 1870 foren revisades per una junta «classificadora» les instàncies de dotze pares, pretesament pobres, «solicitando que sus hijos e hi-

jas pudieran ingresar en las escuelas públicas sin pagar retribución alguna».

Tan sols una instància fou denegada, en classificar el pare en grup dels «pudientes» (benvolença que el mestre criticà, mirant pels seus ingressos). Sense entrar en detalls, les instàncies demostren cert grau de sensibilització entre els particulars. A aquestes iniciatives cal atribuir, majoritàriament, l'escolarització, tan interrompuda com es vulgui, de 53 nens i 45 nenes, segons que consta a l'únic registre de matrícula de 1883. Els organismes oficials poc feren per tal que l'obligatorietat que havien proclamat fos real; i així, la manca d'assistència és lamentada sovint tant per la Junta local com pels mestres o els inspectors.

CAP A LA FORMACIÓ DE LA CAPITAL

Només amb una ullada als registres escolars de 1883 ens adonem de certes irregularitats, tractant-se d'escoles públiques; l'única de què queda constància en la documentació municipal — no oblidem que el districte és integrat per quatre pobles—, és la de la procedència geogràfica dels alumnes. Així, el 3 d'agost de 1903, en una sessió consistorial que tenia per objecte debatre la proposta que el municipi subvencionés tot el material de l'escola de nens, el conseller Pla de Solius, on també hi havia l'escola rectoral,

«terció en la discusión diciendo que debía meditarse mucho antes de resolver; á fin de que no se considerasen perjudicados los vecinos de Romaña y Solius, quienes por razón de la distancia que les separa del centro donde está situada la escuela, no pueden mandar sus hijos á la misma hasta que son ya muy grandes, resultando de esto, que serán menos los menos veneficiados con esta reforma, no obstante y pagarla como los demás».

Així era realment; tan sols 8 nens i 1 nena dels escolars de 1883 no eren de Santa Cristina mateix, proporció inferior a la que correspondria segons la distribució de la població (450 h. pertanyien a Bell-lloc, Romanyà i Solius, i 605 a Santa Cristina en 1888).

El comentari del conseller Pla no tingué cap mena de ressò i és que el disseny administratiu escolar no podia filar tan prim. El poble de Santa Cristina rebia tractament de capital de districte i assumia certes formes noves respecte de les quals tots tres altres pobles correrien la sort dels nuclis agraris, cada cop més aïllats.

“LES NENES”

Hem vist que l'escola de nenes no havia de beneficiar-se de la subvenció de material que debatia l'ajuntament. I encara més, si bé el municipi assignava a la mestra la quantitat per a material que establia la llei, des de 1875, segons que consta a la sessió del 17 d'agost,

«se acordó por unanimidad que el Sr. Alcalde exija á la Sra. Profesora pública el reintegro de la cantidad de sobrante de material de la escuela á su cargo».

Es tractava d'un 40 PTA que, il·legalment i malgrat les advertències dels inspectors, ingressaren durant 25 anys al fons municipal, sempre deficitari. Com a pares, en canvi, aquests mateixos consellers i vocals escolaritzen les filles en proporcions no gaire inferiors a les dels fills.

En el mateix ordre de coses, fou l'inspector qui jugà la carta més innovadora quan aconsellava: «Conviene que esta Maestra enseñe la Gramática, la Ortografía y la Prosodia por la Academia española, que dé más tiempo á todas las asignaturas y menos á la de labores». L'inspector Ibarz ho repetí també fins que la mestra en qüestió es jubilà i fou substituïda per Teresa Pedrerol, de fornada més moderna.

CONFIANÇA EN LA “PEDAGOGÍA MODERNA”

Foren aquests nous mestres els qui encomanaren al districte el nou esperit educatiu que respirava l'època i donaren a l'escola la seva identitat definitiva, alhora que ells adquirien categoria de funcionaris estatals.

La població no podia fer més que deixar-se arrossegar, expectant, per aquelles novetats. Reflex d'aquesta actitud, el 29 de maig de 1900 s'esmenta en una sessió de la Junta local la instància «suscrita por algunos vecinos pidiendo la celebración de exámenes públicos en las escuelas». La Jun-

El monestir de Solius, avui.

ta fixà la data i ho comunicà als mestres.

L'acte, en què l'escola, festivament, ofería l'espectacle de les seves pràctiques, donava a la població l'oportunitat de conèixer i jutjar-ne la seva realitat, d'efectes incerts, però reclamada ineluctablement.

Una mostra més d'aquesta expectació ens la dona la mateixa Junta el 16 d'agost de 1903, arran de la seva visita a l'escola:

«El maestro D. Salvador Bonet, apartándose de la rutina de entregar á la Junta el libro para que preguntasen (...) que de este modo la única facultad que se desarrolla es la memoria mecánica, que siempre resulta de poquísima utilidad. Empieza á preguntar á los niños haciéndose en ejercicios de cálculo mental y escrito; continua con ejercicios de análisis gramatical y conjugación de verbos, lectura expresiva y comentada, escritura de frases y documentos, ejercicios de Geografía descriptiva terminando con uno muy bueno de Geometría práctica. En la única asignatura que adopta rigurosamente el libro de texto es en la doctrina (...). Antes de despedirse la Junta hacen un ejercicio de principios de trabajos manuales (...).

La Junta queda convencida de que el trabajo que hace el maestro es el que puramente previene la Pedagogía moderna, quedando sumamente satisfecha de su celo y laboriosidad».

L'ESCOLA PÚBLICA

D'aleshores ençà, els nens “vagabunds” es feren escassos: sota els auspicis de la pedagogia moderna, l'última novetat de la qual eren uns treballs manuals del tot diferents d'aquells a què els fills de pagesos estaven avesats, l'escola els acollia.

Els carrers eren buits de nens, però també n'hi havia que mai no vagaven perduts perquè havien de treballar. D'altres, potser, de sempre havien marxat a escoles de més prestigi que les públiques i d'altres, encara no devien rondar pels carrers de Santa Cristina, sinó pels camins d'altres pobles del districte.

NOEMÍ ESPINÀS i PINYOL
Llicenciada en Ciències de l'Educació

Revista de Girona.
Fons Bibliogràfic
Biblioteca Sta. Cristina d'Aro

Fotos del Monestir de Santa Maria de Solius

LA VALL D'ARO, ARA

Retornar a la Vall d'Aro, per als qui en som fills, o bé hi hem viscut bona part de la vida, és sempre un exercici que estimula els records. I amb els records es solen presentar les comparacions. No pretenc, però, deixar-me endur per cap evocació bucòlica, que inexorablement tendiria a plorar el paradís perdut (el paisatge perdut) de la infantesa, cosa que ben segur que no passaria de ser un intent literari amb poques garanties d'èxit. Vull fer només, a partir d'aquest anar i venir de la vall, un petit comentari centrat en el present i en aquesta vall encamellada entre la Selva i l'Empordà.

El turisme és ara com ara el motor de la vall. Aquest any s'ha parlat de crisi del model turístic que havia fet de l'exploració fàcil i poc acurada dels recursos naturals que el país oferia, i ofereix encara, el seu gairebé únic programa. És una crisi anunciada, i diagnosticada amb precisió pels analistes especialitzats. El diagnòstic és clar, i el tractament que s'ha de seguir també ho és. Se n'ha parlat, i se'n parlarà molt més encara. Tothom sembla estar d'acord que per encarrilar el present, i el futur, de la vall, s'han de millorar les instal·lacions, oferir serveis de qualitat, respectar el medi ambiental i tenir-ne una cura extremada, recuperar la tradició hospitalària amb un tracte humà amable... i mesures de política econòmica que depassen l'abast d'aquesta reflexió. Per fer tot això hi ha un treball individual que pertoca a la iniciativa privada, i un altre de col·lectiu en el qual l'administració pública hi té un paper important a fer. Una d'aquestes administracions són els ajuntaments. A l'administració local li toca fer d'enllaç entre la política de les grans lleis que per afrontar el repte de la crisi es facin, i l'aplicació pràctica adaptada a cada lloc concret, d'aquest conjunt de mesures (sovint molt abstractes i quasi sempre fetes amb un retard desesperant). Al costat de les macrolleis hi ha tota una política dels detalls que només es pot fer des del coneixement de la realitat local. És en aquest context de

crisi, i de mesures que cal administrar, que els tres municipis de la Vall d'Aro haurien d'iniciar una acció conjunta per aplicar, en totes aquelles qüestions de l'àmbit col·lectiu que els pertocui, les mesures concretes i oportunes per superar el mal moment actual, i prevenir una davallada més forta en un futur pròxim.

Els recursos naturals i humans dels tres municipis de la Vall d'Aro són, des de tots els punts de vista, complementaris. Des de la mateixa diversitat paisatgística, passant per les realitats econòmiques i culturals, la vall presenta de llavors a ponent una varietat d'interessos que no solament coexisteixen en la vida de cada dia, sinó que, convenientment potenciat i promocionats, a partir d'una visió de conjunt, podrien facilitar l'orientació cap a un model nou d'oferta turística, del tot necessari per superar la crisi. Aquesta unitat de la vall, indiscutible des d'un punt de vista geogràfic, amb una gran riquesa de matisos en tots els ordres, ofereix, des d'unes necessitats compartides, una possibilitat real d'accions coordinades. A la meua manera de veure-ho, són indispensables. I ho són per raons d'efectivitat i de rendibilitat. I de simple aplicació del sentit comú. O del marketing, si s'estimen més dir-ho així.

Per fer això en aquesta línia que assenyala la diversitat de recursos de la vall, vista com una globalitat, no cal fer cap revolució per constituir noves, i potser costoses, superestructures locals. Ni centralitzar res, ni engolir res. L'única cosa indispensable és que hi hagi una convicció prou àmplia que coincideixi amb aquesta visió complementària i harmònica de la vall. I que des de les tres administracions locals es cregui en la necessitat d'actuar d'acord amb aquesta convicció que he intentat descriure. Estic segur que les possibilitats són considerables. I els resultats també podrien ser-ho.

JOAQUIM PIJOAN

NOU TELÈFON PER ATENDRE SUBSCRIPCIONS I PUBLICITAT (TARDES):

82 64 19

Desitjo subscriure'm a la revista **EL CARRILET**

Nom i cognoms _____

SIGNATURA

Adreça _____

Població _____

DOMICILIACIÓ BANCÀRIA

Data _____

Nom i cognoms _____

Compte corrent / llibreta d'estalvis núm. _____

Banc / Caixa _____

Sucursal _____

Senyors, agrairia que, amb càrrec al meu compte, paguin fins nova ordre els rebuts presentats per la revista **EL CARRILET**

SIGNATURA

Retornar a: **EL CARRILET - Apartat 107 - 17250 PLATJA D'ARO**

CATALUNYA **UN PAÍS** D'EUROPA

L'instrument més important per fer de Catalunya un país cada vegada millor és el compromís i la il·lusió de cadascun de nosaltres per avançar amb força dins la nova Europa. Cal que treballem amb imaginació, rigor i responsabilitat. Perquè la feina ben feta no té fronteres.

GENERALITAT DE CATALUNYA

INSTALACIONES

SAVA

LLUM
AIGUA
CALEFACCIÓ

Ctra. Sta. Cristina, s/n - Tel. 81 80 13 - PLATJA D'ARO (Girona)

LLAGOSNET

*PRODUCTES DE MANTENIMENT
HOSTALERIA I INDÚSTRIA*

Distribuïdor de

i SPARTAN

Tel. (972) 81 84 70

Ctra. Sta. Cristina - 17250 PLATJA D'ARO - CASTELL D'ARO

Butano Castillo, s.a.

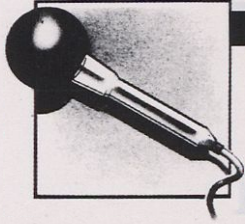
*Distribució de gas butà i propà envasat
Instal·lacions
Calefacció modular*

Central: c/ Ample, 10 - Telèfon 31 49 34 - 17230 PALAMÓS

*P. dels Guíxols, 11-16
Telèfon 32 20 08
17220 SANT FELIU DE GUÍXOLS*

*Mestre Sagrera, 8
Telèfon 30 45 03
17200 PALAFRUGELL*

MOSTRA DE RESTAURACIÓ A PLATJA D'ARO

El 23 d'octubre se celebrà al Palau de Congressos i Esports de Platja d'Aro la primera Mostra de Restauració amb la participació de 26 restaurants provinents d'arreu de Catalunya i d'Andorra. Al sopar hi assisteixen més de 700 comensals entre els quals cal destacar el president de la Diputació Sr. Josep Arnau i alguns alcaldes de localitats properes. La Mostra també inclou el lliurament de premis a les millors iniciatives empresarials. Un fi de festa amb ball i l'actuació de l'humorista Santi Sans clou la vetllada.

APARCAMENT SUBTERRANI AL PASSEIG DE SANT FELIU

L'equip de govern socialista de l'ajuntament de Sant Feliu ha decidit tirar endavant el vell projecte de fer un aparcament subterrani al passeig. Per això s'haurà d'obrir en canal l'espai de passeig que va des de l'Ajuntament fins al Casino dels Nois, canviar les conduccions de la depuradora d'aigües i fer lloc per a 250 vehicles que s'hi aparcaran en espiga. Aquesta operació durarà com a mínim un any i mig. Mentrestant el passeig quedarà tancat al públic.

A l'Ajuntament, el nou aparcament no li costarà cap diner ja que s'encarregarà la seva construcció a una empresa privada a canvi de l'explotació per 49 anys de l'aparcament. Tot i que ja han sorgit veus que la nova instal·lació no serà viable, ja hi ha 4 empreses interessades en concursar per endur-se el projecte. El cost de l'operació estarà entre els 700 milions i els mil en cas que sorgissin moltes complicacions de construcció. Aquesta inversió es compensarà posant a la venda, a uns 4 milions de pessetes la meitat de les places d'aparcament, el 20 per cent restant es dedicaria a lloguer i la resta a tarifatge horari com els parquímetres.

L'empresa constructora haurà de respectar les dues fileres d'arbres i construir els accessos als aparcaments. També haurà de decidir com es cobreix el terreny un cop s'hagi acabat l'obra. L'empresa tindrà llibertat per triar un terra enrajolat o mantenir l'actual.

NO ES CONSTRUEIX L'APARCAMENT SUBTERRANI DE LA PLAÇA D'EUROPA

L'Ajuntament de Castell-Platja d'Aro ha acordat oficialment no construir l'aparcament de la Plaça d'Europa que havia de ser subterrani i amb una capacitat per 400 vehicles i les obres del qual havien estat adjudicades a l'empresa ODAMA a canvi d'una concessió d'aquest aparcament i d'altres per un llarg període de temps. Les obres haurien d'haver començat fa més d'un any. Amb aquesta decisió el projecte global de la Plaça d'Europa ha estat paralitzat durant quatre anys gairebé, havent-se construït tan sols el pavelló i restant la plaça i els edificis del seu entorn.

ELS JUTJATS NO FUNCIONEN

Els tres jutjats de primera instància i instrucció de Sant Feliu de Guíxols que s'han instal·lat provisionalment a l'edifici Montebianco de l'avinguda Catalunya, estan paralitzats per manca de mobiliari, línies de telèfon i personal. De moment no es poden celebrar judicis perquè a la sala de vistes no hi ha ni una sola cadira i el registre civil es troba tancat perquè no hi ha prestatgeries on deixar els més de 200 llibres de registre que tenen.

El Ministeri de Justícia ha invertit més de 60 milions de pessetes pe habilitar els locals provisionals que s'hauran de deixar quan entri en funcionament el nou edifici que construeix el Ministeri de Justícia al carrer Campmany. Aquest pressupost no ha arribat ni per comprar cortines i el jutge ha hagut d'empaperar el seu despatx perquè els vianants no el

veïessin treballant amb papers oficials des del carrer. Els mateixos funcionaris han hagut de trobar-se un dissabte per netejar tota la runa que han deixat les obres i amb els seus vehicles propis han traslladat els papers oficials que tenien a l'antic Jutjat que funcionava a les dependències de l'Ajuntament.

Per si això fos poc, els han tret personal, que ha demanat trasllat i ara només hi ha un sol auxiliar per tramitar els 6.000 assumptes penals que hi ha pendants i els 4.000 judicis de faltes del Jutjat número 1.

MODIFICACIONS DE PRESSUPOST

L'Ajuntament de Platja d'Aro ha hagut de modificar algunes partides del pressupost i reduir la inversió per tal de fer front a les despeses de personal del mes de novembre. La variació s'ha de fer amb càrrec a altres partides del pressupost.

CIU DEMANA UNA AUDITORIA A L'AJUNTAMENT DE CASTELL-PLATJA D'ARO

El grup municipal de CiU a l'Ajuntament de Castell-Platja d'Aro sol·licità el passat mes d'octubre una auditoria per tal de conèixer l'estat actual dels comptes municipals, ja que consideren que hi ha moltes partides sense justificar. L'equip de govern mostrarà la seva disposició a facilitar aquesta revisió malgrat manifestar l'absoluta legalitat i bona gestió.

ASSEGURANCES

CARRANZA

EDIFICI SAROMER

Ctra. Sant Feliu de Guíxols, s/n

☎ 81 93 47

PLATJA D'ARO (Girona)

UNA VOLTA PER LA VALL D'ARO

Acostumat a caminar, em vaig atrevir a anar a Sant Feliu a veure en Vicente. El vaig trobar rejoventit i noves idees, abundants i filosòfiques, li rebrollaven del cervell.

-No entenc com estant més fort i jove que mai, has plegat de l'Alcaldia.

-Això noi, és un assumpte molt MOLL. Com que han fracassat venent parcel·les terra endins, ara volen fer-nos una bassa amb una barra de pedres al fons, i parcel·lar la mar. Jo per aquí no hi he volgut passar i he sortit per allà.

És la política d'avui en dia! o fas el que diuen els de la pela o et pelen.

-Ja ho veus, aquells ideals d'abans s'han esfumat i els poders fàctics tornen a manar. Això sí maquillats i representats per homes de palla, que el poble, mentre no s'emprenyi, anirà votant. Ens falta molt per tenir una democràcia com Déu mana! -i per consolar-lo vaig afegir-: **Bé home, no t'ho agafis així, que ja vindran temps millors.**

-El temps és un invent dels homes. El temps no passa, som els homes els que passem. Per millorar no han de venir temps millors, sinó homes millors, els valors dels quals no sigui la maleïda pela i l'ostentació que l'acompanya, sinó que la seva voluntat sigui la de treballar per millorar el món en què vivim, i la seva fita, la de donar una vida millor als que els succeiran.

Escoltant-lo, em començaren a tremolar les branques i amb una forta abraçada, el vaig despedir.

Vaig arribar-me fins l'altre poble del costat, altre temps anomenat Llensa City i ara dit Santa Cristina. Sembla que el sheriff Llensa vol tornar i que els que manen, de l'ensurt, han perdut L'ERMA i estan tots espaordits pel poble. La quadrilla d'en Llensa convergeix majoritàriament davant l'Ajuntament convergent. La Convergència de dalt l'Ajuntament, espera ordres d'altres convergències, pel que sembla que després de la guerra del Pèrsic, la de Llensa City serà la segona més cruenta del planeta.

Arribat el migdia me'n vaig anar a remullar les arrels a la font del xiringuito. Vaig trobar-hi entaulats els de Convergència i Unió de Castell-Platja d'Aro que s'estaven cruspint una parrillada de carn.

-Carai! sí que us alimenteu bé.

-És que estem acabant la travessa del desert, i de l'acolloniment que hem agafat pel que hem trobat a l'altre costat del desert, hem decidit emboscarnos fins que passin les properes eleccions, esperant que el mort toqui a un altre.

La veritat és que no parlaven gaire clar, com tots els de dretes parlaven

molt de la pela, la gestió, la coalició i collonades d'aquestes.

Pel que vaig entendre, sembla que els costa trobar un torero que toregi la bèstia que el CDS ha engreixinat a l'Ajuntament i que els hi tiraran si guanyen les properes eleccions municipals.

Deien que al final del tercer trimestre i finalitzada la recaptació voluntària d'impostos, s'haurien recaptat vuit-cents milions. Doncs bé, ja aleshores n'havien gastat mil vuit-cents dels quals han de pagar deu milions d'interessos als bancs cada mes. A més, les nòmines del personal pugen a trenta milions al mes i les obres que es feren s'han hagut de pagar amb contribucions especials que a l'hora de la veritat, no es cobraven i argumentaren que com que ells no cobraven, tampoc pagaven. Un brau no tanta cornamenta, no el podria torear l'incombustible Guerra, pel que al final sembla que van decidir anar a Lourdes a fer una novena per cercar una solució miraculosa.

A la tarda em vaig acostar a Platja d'Aro. Vaig observar que la cruïlla de davant l'Ajuntament està adornada com un camp de futbol. Per cert, que em vaig espantar en veure l'hora del rellotge del rètol lluminós de l'Ajuntament. En Reyes encara va amb l'hora vella i sembla que el sou que li donen no li arriba per canviar l'hora.

Vaig endollar una arrel en els ordina-

dors municipals i aquestes màquines em demostraren que cada vegada funcionen més malament. Quan cobren impostos sumen erròniament i es troben amb el fet que en els bancs s'ingressen menys diners dels que diuen els ordinadors que han cobrat i ingressat.

Barrejar el concepte de la brossa amb el dels serveis turístics és un altre fet que em crida molt l'atenció. Ells diuen que ho fan així perquè tot plegat és una "basura" i que les coses, com més s'emmerden, més aviat es solucionen.

La llàstima és que rebuts que l'any passat pujaven a vint mil pessetes, aquest any pugen a dues-centes mil. Però això, com diu el PANOXA, és com la Sida, toca a qui toca.

Sort que a qui li toca l'òstia de la brossa, si és que encara li queden pel·les, poden fer les cases sense plans ni permisos i al mig de qualsevol camp i sense que corri el perill d'un "catastrozo".

Com sempre, vaig acabar la passejada donant un vol pel passeig marítim, per donar ànims als pins i veure les inacabables obres. El fotut és que encara no estan acabades i ja han de reparar les que encara no estan acabades. De tornada, vaig poder comprovar que el pàrquing subterrani de la plaça d'Europa ja està començant, hi han uns sots en els que aviat hi cabria un cotxe.

PINUS RIERIS

**Si té qualsevol problema culinari
i vol quedar bé,
vingui a veure'ns**

Plaça d'Espanya, 11
Telèfon (972) 32 41 40

17220 SANT FELIU DE GUÍXOLS
(Girona)

PERE PUJOL I JORDANA,

LA RESCLOSA DE LA MEMÒRIA

La conversa, llarga de set hores, ha estat una cerimònia de la comprensió recíproca. La nit, rodona, ha estat la taula en la que Pere Pujol ha anat posant les seves paraules com objectes estesos: el seu enraonar té una lentitud tensada, com un riu quan es torna ample.

El nostre home ha fet una llarga caminada per la seva memòria. La memòria de cada u és com un gran magatzem on el propi estadà, en penetrar-hi, hi retroba objectes que eren oblidats, que haguessin estat oblidats per sempre més, com no existents, si no se n'hagués parlat. Vivim fora de la nostra memòria que està en nosaltres, i hem de penetrar-hi per reconèixer-nos-hi.

El dia ha acabat tot just de ser vespre quan Pere Pujol parla:

«Vaig néixer a Sant Feliu l'any nou, vull dir mil nou-cents nou. El pare era guixolenc, de família guixolenc. La mare era del Quer foradat a la Cerdanya i havien baixat a fer de pagesos a la Vall d'Aro. La mare, de soltera, era minyona, primer a una barberia que hi havia al carrer dels Arbres a tocar la Tupinamba, que ara hi venen terrisses, i després a casa del Sr. Albert, en Salvador Albert que era mestre, escriptor, diputat i ambaixador, que va morir a la presó, a Cerdanyola. La mare no sabia llegir ni escriure, però va aprendre a ser senyora fent de minyona a casa del senyor Albert.

La família del meu pare havia tingut un benestar, però va venir a menys. L'avi era un home que segurament va ser molt feliç, plàcid, home de vinya, bon coneixedor, gairebé un erudit, de cançons, dites i coses populars. El pare feia de traginer "ordinari" —que vol dir regular— a Palamós i Palafrugell sobretot. Treballava pel "noi" Vicens, a can Ribot, d'on va sortir la SARFA, que en principi volia dir Societat Anònima Ribot, Font i Artigas.

El meu pare un dia va prendre mal i quedà baldat, força inútil pel seu treball. Un dels pocs automòbils que llavors hi havia va anar a atropellar-lo quan anava amb el carro a la baixada de Pinell. Va ser poc després quan es va presentar l'oportunitat de la taverna del carrer de Sant Joan, a can Peric, darrera la plaça que llavors no hi era. El pare va manllevar 700 pessetes i vet aquí que vam ser taverners».

Pere Pujol tenia tres anys, devia ser l'any dotze, quan s'inicià en la freqüentació d'una d'aquelles acadèmies de la gent sense estudis que eren les

tavernes. El noiet Pujol entrà llavors en una època segurament molt feliç de la seva vida. A més de l'escola i els jocs, tenia la taverna on escoltava els parroquians, pescadors, macips, tapers, algun oficinista, empleats, que parlaven d'allò que llavors es parlava a les tavernes, el temps, les coses, la vida concreta. Quan és prou gran, cada dia sortint d'escola ja hi ha homes que l'esperen perquè els llegeixi el diari; no és que no en sabessin de llegir però devia ser una mena de joc, una finesa del viure i el conviure fer llegir el noiet. Recordo, anys a venir, Pere Pujol regentant ja gran la taverna, centrant magistral les converses que llavors ja no li calia llegir, sinó que explicava el seu pensament:

«No, el meu pare no tenia inclinació cap a la política. Deia per exemple "com a casa, enlloc" i "els capellans mai no t'ensenyaran res dolent", és a dir, la política de la no política, i això el retrata. Jo sempre he llegit molt, no hi ha dia que no llegeixi, sempre tinc un llibre. En aquella època, jo ja adolescent, les meves lectures eren sobretot anarquistes: Malatesta, Eliseu Reclus, llibres que adquiríem a mitges amb un camàlic però que llavors quedaven meus.

Les coses no anaven malament i amb la seva experiència de carreter, el meu pare va posar carros pel seu compte, per a la indústria dels taps, i tenia tres o quatre treballadors. Sant Feliu era un món actiu de treball fabril,

d'idees, de conflictes. Hi va haver un lock-out quan els amos van tancar les fàbriques, que va durar catorze setmanes i passàrem temps força durs, els normals en els inicis de la industrialització, arreu. Hi havia batzegades de prosperitat, onades de pobresa profunda, amb cuines comunitàries, seguint els ritmes trencats de la indústria del suro. A casa, que teníem com a base el negoci de la taverna, aprofitant una temporada que les coses anaven en general bé, vam comprar un primer camió, un Chevrolet, l'any 20. Vam arribar a tenir tres camions, i jo feia de xofer per les comarques, a Ceret, a Port Vendres, amb peix al mercat central de Barcelona. El primer viatge amb sardina —em diu Pujol— el vaig fer amb el teu oncle, en Panxo de la Patronal».

Sant Feliu en aquella època era una mena de rusc d'activitat manufacturera. El tap, la indústria, havia convertit el poblet rural en una població d'assalariats i burgesos, les classes antagòniques i simbiòtiques. El jove Pujol devia sentir-se un rei amb els seus camions, algun d'ells flamant, anant a França, a Barcelona que llavors era distant. Però l'alegria dura poc a casa dels pobres, i una crisi s'endugué els camions i el miratge de prosperitat. Quedà la taverna i encara, per molts anys després, el lloguer de carretons per petites tragines domèstiques com a residu dels automòbils. La taverna sí que anava fent i esdevé una institució, a can Peric. Pere Pujol fa de camàlic, i

PERE PUJOL I JORDANA, VUITANTA-UN ANYS (1909)

ve el juliol del 36. Tres mesos abans Pujol s'ha casat amb Pilar Passarrius, de Llofriu, i el mateix juliol és cofundador del PSUC, procedent com era del Partit Comunista de Catalunya.

«Amb la guerra, el partit em mana quedar-me a la comarca, fent feina d'organització, de contactes. Però pel maig del 37, em vaig incorporar al 18è. Cos d'Exèrcit que manava del Barrio, al sector sud del Front d'Aragó, a la Sierra d'Alcubierre. Em fan "instructor polític", una feina d'ideologització i control, primer a la 27 Divisió i després a la 60. També se'm van encarregar algunes missions especials. Jo, amb altres companys, vam travessar l'Ebre en diversos sectors, per un gual, a la gran ofensiva del 38, unes hores abans que s'iniciés el gran atac, l'ofensiva que va perdre la força i va quedar penjada. I com aquesta alguna altra missió especial, però mai vaig fer trinxera.

A partir d'un cert moment, no ens quedava altra cosa que perdre la guerra. La retirada a l'hivern del 39, va ser terrible. Era un hivern molt fred. Vaig caure malalt i em van portar a l'Hospital d'Olot; d'allà a França per Oix, Beget, Camprodon i Coll d'Ares. L'organització del PSUC es manté un cop passada la frontera. Arles-sur-Tech, Barcarès, Cotlliure, senegalesos i moltes humiliacions, però el partit funcionava. De la gent del poble en rebem generositats, roba, pa. Passo setze mesos a França, vaig coincidir amb Luigi Longo, el comunista italià a un camp, i rebo instruccions del partit, com a responsable d'un grup. En totes les vicissituds teníem sempre la referència, l'empar del partit, un senyal, un camí i aquesta era la nostra força.

Passats aquests setze mesos, la guerra internacional ja en marxa, surto, amb un grup de companys, cap a Amèrica en el transatlàntic "Cuba". Ens vam embarcar a Bordeus».

Aquí, la minuciositat del relat es precipita, un record n'encalça un altre. Arribat a Mèxic el 40 té responsabilitats laborals en una cadena de menjadors de l'Estat, alhora que és el responsable polític dels exiliats comunistes. Àvila Camacho era el president mexicà i Pere Pujol es relaciona per raó de feina amb personalitats de l'exili espanyol i de la política mexicana. És el 1943 quan l'organització li proposa tornar a Catalunya, amb responsabilitats polítiques en la clandestinitat, de l'exili a la més estricta clandestinitat. Torna a Catalunya, via Buenos Aires amb el "Cabo de Hornos", després d'una estada a Santiago de Xile. A finals del 43 és a Barcelona per col·laborar en l'organització del PSUC en la clandestinitat.

Aquí comencen dos anys de contactes en el sigil, la furtivitat permanent, la baixada a les catacumbes. Pere Pujol no ve a Sant Feliu i procura no deixar-se veure per ningú que el conegui. Ajuda perquè el PSUC es mantingui i surti del franquisme com una força estructurada, "la força".

«El 45 em van detenir al carrer, però sóc un home de sort, ja vaig tenir-la a la guerra, i el 46 em van deixar anar. El franquisme en aquells moments, acabada la guerra gran, era un envà de canyes, amb forta pressió internacional i això possiblement em va salvar. Era a la Model quan vaig conèixer el meu fill que ja tenia nou anys. Malgrat que el partit em va proposar passar a França, decideixo tornar a casa.

Manteniment Mecànic i Elèctric de Piscines
TRACTAMENT D'AIGÜES
Ferro - Manganès - Calç

JOAQUIM HORNOS i CLARA

MESTRE INDUSTRIAL

c/ Nou, 7 - Tel. (972) 81 94 30
17249 CASTELL D'ARO (Girona)

ASSESSORIA LABORAL I FISCAL ASSEGUANCES FINQUES A.P.I. n°305 ADMINISTRACIONS

AGENCIA TOMAS TALLERO

Ctra. Sta. Cristina, 18 • Tel. 81 74 90 • 17250 PLATJA D'ARO

CINQUANTA-QUATRE ANYS, I JA PER SEMPRE MILITANT DEL PSUC

És possible que aquí jo renunciés a una carrera política. Torno al que també era "allò meu": la taverna. Intento, amb algun company, reorganitzar el partit local, però sense èxit. Joan Vilà, retornat de l'exili, és responsable del partit. Són anys d'espera fins que el 75, pel novembre, el dictador es mor. Taula Democràtica, Assemblea de Catalunya, el goig de la llum, d'obrir-te amb el que ets a nous companys del Partit i d'altres partits o intencions. A les eleccions del 79, quatre comunistes, Joan Vilà, Carme Ayats, Pedro González —en renunciar Felipe— i jo, entrem de regidors a l'Ajuntament de Sant Feliu: una gran alegria durament somniada».

Jo recordo aquesta alegria dels comunistes, de tots. Majorment d'en Joan Vilà, que va morir aviat. Era estar

al zènit. Pere Pujol trasllada la seva personalitat des de la taverna a la sala de plens, exercint una serenitat i sempre escombrant cap a casa, cap al seu partit, com era natural. I recordo també la nit del 23 de febrer del 81, que ens la passàrem amb Pere Pujol, Carme Ayats i algun altre regidor, a l'Alcaldia, al nostre lloc.

Però també la democràcia, com Saturn, devora els seus fills. El PSUC va ser un precursor en manifestar-se-li la crisi dels partits comunistes europeus. El IV Congrés va ser dur, duríssim.

«No hi ha pitjor baralla que la baralla entre germans: la ideologia porta les confrontacions al clímax. I el partit ja no va poder ser més el que era. El problema era molt gran: què en farem d'aquest partit? Joestic amb els que reconeixen errors, el culte a la perso-

nalitat, l'haver no volgut veure, i sóc euro-comunista, aquella renovació que l'italià Berlinguer encapçala».

Aquí la conversa fa una flexió, de mirar al mirall, passa a mirar per la finestra.

«El panorama, l'escenari és difícil. No hi ha, no les veig, unes sensibilitats molt valuoses que abans existien. Han estat enterrades, o ho sembla. El comunisme tal com l'enteniem ha complert una missió, dura, contradictòria, en la qual s'ha consumit i amb ell s'hi ha estat just i injust alhora. S'han produït transformacions profundes i no s'han trobat sortides, ara com ara. Però penso que l'avenir ha d'estar en l'esquerra, una nova esquerra, una idea potent de l'esquerra de manera que el poder de la idea faci l'aproximació entre socialistes i comunistes, una aproximació oberta. I l'assalariat, el concepte tradicional d'assalariat, no pot per si sol fer la transformació. Cal el lligam, l'harmonia entre bases i intel·lectuals, allò que ja deia Bramsci. Iniciativa per Catalunya tendeix a això, quelcom ampli, disposat a fondre's en quelcom que ho sigui més.

I a Catalunya, cal que tothom, l'Estat, la resta de pobles peninsulars, els nostres partits germans, entenguin que la qüestió nacional és un valor inseparable de Catalunya».

La conversa s'esfilagarsa; el passat, la memòria ens ha ocupat molt temps, l'ample riu de la memòria, el temps. Pere Pujol treballa demà, als seus vuitanta-un anys ben portats. Les hores han estat una llarga meditació compartida entre un comunista i un socialista ja força viscuts, en la quietud immòbil com un jardí de la nit. En sortir de la casa, ja de matinada, fa fred i la foscor on brillen estels, és un clar enigma.

JOSEP VICENTE

La Grillade

RESTAURANT FRANÇAIS

- Parrillada de carns a la llenya.
- Obert tot l'any
- Preus especials pels "currants"

c/. Pinar del Mar, 14
Telèfon 81 73 33

PLATJA D'ARO

"JAPET"

Ctra. Palamós, 18-20
Tel. (972) 81 73 66

PLATJA D'ARO (Girona)

MARGARITA XIRGU

Genio del teatro como Casals en la música y Dalí en la pintura, Margarita Xirgu innovó el teatro, trajo los autores contemporáneos más importantes, creó un estilo, formó actores y sobre todo el teatro universal le debe la existencia de un teatro de Federico García Lorca.

Platja d'Aro rinde un homenaje al Teatro con una escultura alegórica a la memoria de Margarita Xirgu y Federico García Lorca, sobre todo en esta provincia de Girona que ella consideraba como la suya, nacida en Molins de Rei el 22 de julio de 1888, donde residían sus padres, originarios Pere Xirgu, de Palau-sacosta y Josefa Subirà i Polls, de Breda; a los pocos meses la familia se instala en un barrio modesto de Girona y viven allí hasta 1896 año en el que se trasladan a Barcelona.

Como decía don Ramón de Valle-Inclán: «Nunca ha existido una actriz como ésta. Haber visto trabajar a Margarita Xirgu será un orgullo para los públicos».

Yo he visto muchas veces a la Xirgu, y es la emoción más grande que he recibido. El nombre de la Xirgu me ha sido tan familiar en mi infancia... Mi abuelo materno, Mariano Navarro, pertenecía al Ateneo de Sants y conoció a Pere Xirgu, padre de Margarita, formando parte del cuadro escénico donde actuaba la pequeña actriz y es a este abuelo al que le debo mi amor al teatro. Luego, en los años del exilio, la llegada de la Xirgu con su compañía era la llegada de España. Desde entonces España, "su España", se convertiría con ella en una gran viajera. Allí donde estuviese, en México o en Cuba, en Santiago de Chile o Montevideo, estaría la España integral, la del descubrimiento y la de la hecatombe. No pudo su corazón preservarla de todo a la hora de la tragedia. Ella, que la llevó consigo, entrecerró los párpados para "no ver la sangre derramada" en toda la geografía del suelo. La contienda, que nació poco después de su alejamiento, cruzó el océano y la estremeció hasta sus últimos días.

El teatro le debe a ella sola la existencia de un teatro de Federico García Lorca, dado que el gran poeta había sufrido un gran fracaso con su primera obra "EL MALEFICIO DE LA MARIPOSA", estrenada el 1920. El destino quiso que en aquel verano de 1926, un "duende" llamado Lydia Cabrera, escritora cubana, se encontrara con Margarita en el vestíbulo del Hotel donde se hospedaba; se habían conocido en La Habana. Pasadas las efu-

siones del primer momento, Lydia le dijo: «Ya sé que vas a estrenar una obra nueva muy interesante». Con gran sorpresa supo Margarita que se trataba de una obra llamada "Mariana Pineda".

—No sé de que me hablas —le respondió— no tengo ni idea de semejante obra.

La sorpresa fue entonces de la amiga: —Pero, ¿cómo? ¿Marquina no te la ha dado?

—Ni me la ha dado, ni me ha dicho una palabra...

—Sin embargo, le prometió a Federico...

—¿Federico?

—García Lorca... ¿Es posible que no le conozcas? Un poeta nuevo... ¿Y qué poeta? El mejor de los jóvenes...

No. Margarita no le conocía, su mundo literario era otro.

—Sé que Marquina está en Madrid —dijo la Xirgu—, ¿por qué no le llamas por teléfono para que nos la mande?

No necesitó oír más. Lydia Cabrera tenía su coche en la puerta del hotel y ella misma fue en busca de la obra y el autor. Media hora después Lydia Cabrera presentaba el poeta a la gran

trágica y a partir de ese momento una complicidad artística, entre esos dos seres escogidos por el destino, nacía para dejar al teatro lo más puro de ellos.

"Mariana Pineda" se estrenó en Barcelona en el Teatro Goya el 24 de junio de 1927, con decorados de Salvador Dalí. La obra gustó y Federico decía «hasta las viejas aplauden»; duda de sus condiciones de autor dramático y al finalizar la temporada de 1928 le habla a Margarita de dos obras "ASÍ PASEN CINCO AÑOS" y "LA ZAPATERA PRODIGIOSA". Margarita le estrena "La zapatera prodigiosa", escribe "Los títeres de la Cachiporra", "Don Perlimplín...", se marcha a Norteamérica, de regreso crea el teatro de "La Barraca", y no es Margarita quien estrena "Bodas de sangre".

Después de esto existe un frío en la amistad, hasta que un día, en el Teatro Poliodrama, recibe la visita de Federico que le dice que ha escrito dos actos de una obra especial para ella; la Xirgu sabe que al día siguiente se embarca para Buenos Aires. A fines de 1934 estrena dicha obra, "YERMA", en el Español de Madrid. Fue el primer

LA ACTRIZ QUE INSPIRA EL TEATRO DE GARCÍA LORCA, GENIO CATALÁN DEL SIGLO XX

estreno madrileño con carácter de acontecimiento, en el que se consagró unánimemente a un gran poeta dramático. Cuando cayó el telón por última vez, en medio de clamorosas ovaciones, Federico no se cansaba de besar la mano de su intérprete, diciéndole: «—Tu mano me sacó a la escena por primera vez... Tú me diste la mano entonces y sigues dándomela...». «—Ahora yo te doy la mano a ti —le respondió ella—; cuando yo sea vieja, tú me la darás a mi. Pero hasta entonces me escribirás muchas comedias...».

Luego vino "Doña Rosita la soltera" que fue el acontecimiento de la temporada 1935 en Barcelona. En ese momento Margarita prepara su tercera gira por América Latina. Federico dice que la acompañará. Ella no deseaba otra cosa. Prepara "Bodas de sangre", "La dama boba", "Fuenteovejuna" y le habla de una nueva obra que escribe para ella, "La casa de Bernarda Alba". La compañía Margarita Xirgu parte el 30 de enero de 1936 de Santander y Federico no la acompaña. Tomaría otro barco y se encontrarían en México.

La Xirgu le esperaba en México y la muerte en Granada... y nadie puede faltar a una cita con la muerte.

En México supo la muerte de Federico, siguió el itinerario que había soñado hacer con el poeta. Y al llegar ella sola a ciudades y pueblos, las multitudes congregadas en los teatros llamaban en su corazón con el grito angustioso del poeta: ¡Federico!... ¡Federico!...

Federico no iba con la gran actriz, ya no iría nunca. Pero ella llevaba su alma en los personajes que encarnaba. Representando las obras de Federico, Margarita respondía:

—Aquí tenéis a Federico.

Después de 9 años obtiene la autorización para estrenar en Buenos Aires —el 8 de marzo de 1945— la última obra de Federico, "LA CASA DE BERNARDA ALBA".

Yo estaba presente y fue una noche memorable, el teatro estaba lleno. Un pesado silencio seguía la atmósfera densa de la pieza y la ovación estalló al final con aquel memorable «Maldita sea la guerra»... dicho por la Xirgu. Por eso insisto que sin Margarita Xirgu no hubiese existido un teatro de Lorca.

La faceta docente de Margarita se produce en Uruguay, en 1949, cuando le piden crear una Escuela de Arte Dramático que hoy lleva su nombre. En ella se han formado muchísimos actores, actrices y directores. En 1956 se cumple uno de mis grandes anhelos que es ingresar en esa escuela y poder ser alumno de la Xirgu; allí co-

Margarita Xirgu y Juan Esparrach en Montevideo, el 8 de diciembre de 1956, en el homenaje por sus 50 años de Teatro.

noqué a la mujer, a la maestra, al ser humano sin par.

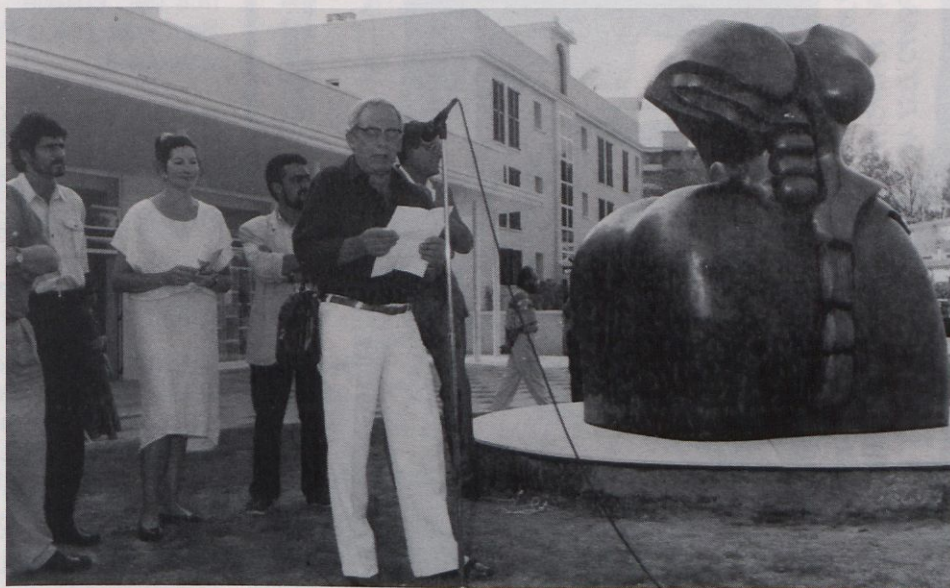
Para celebrar el veinte aniversario de la muerte de Lorca repone "BODAS DE SANGRE" y me da un pequeño papel. Todavía hoy, después de más de treinta años, tengo en mi oído sus entonaciones y en mi retina sus gestos interiores y medidos. Fueron tres meses de ensayos y funciones, los más felices de mi vida, donde tanto aprendí. Esa facultad, para no excederse, haciendo profundos de intención los silencios, para dar el grito cuando llegue la magnitud del contraste. Una prudencia para limar la recitación de

todo añadido técnico procurando agudizar los conceptos de la naturaleza y la poesía.

Margarita se retiró a su pequeña casa de Punta Ballena en una cala que se parece mucho a su añorada Costa Brava, hasta que ese mes de abril de 1969, vino ese otro personaje de Casona que ella creó, "La Dama del Alba", para llevarla a encontrar su poeta que hacía treinta y tres años que la esperaba.

Y como decía su público de Barcelona: Visca la nostra Margarida!

JUAN ESPARRACH
Actor y director teatral

«Platja d'Aro rinde un homenaje a la memoria de Margarita Xirgu.»

¡¡ SUBETE CON TUS AMIGOS AL CARRILET DE LOS TÍPICOS !!

1

El Comité local de Convergència de Santa Cristina ha proclamado oficialmente a su militante Llensa candidato a Alcalde.

El Delegado comarcal del partido, por faltas graves, expulsa de CDC a Llensa.

Llensa figurará pues como cabeza de lista independiente en la candidatura convergente de Santa Cristina.

2

En Sant Feliu se ha llegado a la conclusión de que el mejor sistema para evitar el fuerte impacto del Puerto Deportivo es dejarlo caer de muy poca altura.

3

Tal como afirma Donaire Jr., "el mar es de todos".

Todo el que no esté de acuerdo con la construcción del puerto deportivo puede pasar a retirar su parte de mar.

4

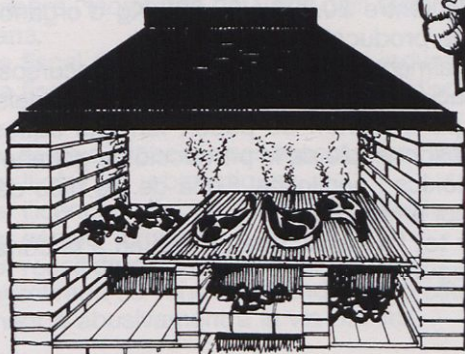
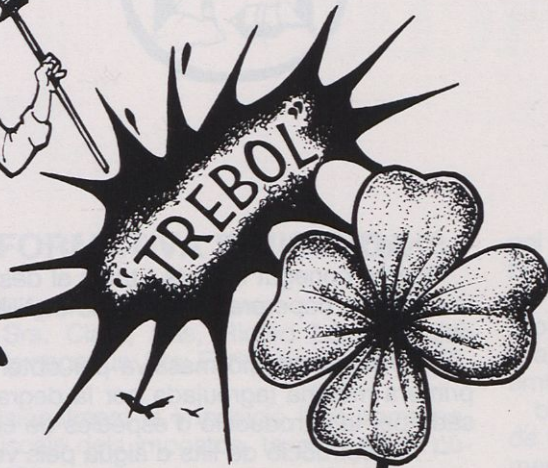
Solé Tobella, en un alarde de dominio de la técnica pictórica del "collage", felicita al grupo municipal socialista de Sant Feliu por el Patronato de Turismo que ha creado Convergència.

5

Este año, por fin, Playa de Aro estrena iluminación navideña.

Aunque el aspecto resulte similar al del año pasado, la verdadera y revolucionaria novedad consiste en un carísimo pero eficaz sistema computarizado que garantiza en todo momento una lectura exacta de la carga magnética residual que se genera en los semiconductores del equipo de activación.

RESTAURANT-GRILL

"Edifici TREBOL"
ctra. Palamós, s/n.
Tel. (972) 81 89 13
PLATJA D'ARO

Cristalleries Cial. de l'Alumini
3 COSTA BRAVA S.A.
Serralleria en alumini i cristalleries

VIDRES PLANS
FUSTERIA ALUMINI
MAMPARES BANY

Ctra. Santa Cristina d'Aro, s/n
Tel. (972) 81 82 15
PLATJA D'ARO (Girona)

SESSIÓ PLENÀRIA ORDINÀRIA (31 d'octubre de 1990)

COMUNICACIONS, NOTIFICACIONS I RATIFICACIONS DE L'ALCALDIA-PRESIDÈNCIA I DE LA COMISSIÓ DE GOVERN:

Comunicacions i notificacions

– De l'escrit, de data 2 d'octubre passat, del Consell d'Administració del Patronat de Turisme de la Costa Brava, comunicant la seva felicitació per la distinció que ha rebut la platja de Platja d'Aro, pel programa concurs "I tu, on passes l'estiu?", organitzat per Ràdio Nacional d'Espanya, Ràdio 4, i El Periódico de Catalunya, amb el suport de la Generalitat.

RATIFICACIONS:

COMISSIÓ DE GOVERN (28 de setembre de 1990)

– Modificar la relació contractual establerta amb el Sr. Jordi Pallí i Buscarons i contractar-lo pel període de sis mesos, per desenvolupar tasques d'Auxiliar Administratiu a l'àrea de recaptació.

COMISSIÓ DE GOVERN (17 d'octubre de 1990)

– Prorrogar pel període de sis mesos, al Sr. José Rubiano i Tena, el contracte de treball.
– Concertar amb el Sr. Rafael Benítez Castillo, un nou contracte de treball per un període de sis mesos.

COMISSIÓ INFORMATIVA DE GOVERN LOCAL I PARTICIPACIÓ

Moció presentada pels grups municipals, CDS i IC, sobre les conseqüències ecològiques negatives produïdes per la desforestació dels boscos. Aprovació.

S'hi acorda:

Que és conegut de tots i totes el desastrós impacte que la indústria paperera té sobre els equilibris ecològics naturals:

- la desforestació massiva per obtenir cel·lulosa com a primera matèria (agreujada per la degradació forestal causada per la introducció d'espècies de creixement ràpid);
- la destrucció de llits d'aigua pels vessats de lignina;
- l'emissió massiva de compostos organoclorats i dioxines (molt perillosos per a la vida animal) en el procés de blanqueig (entre 20.000 i 50.000 Kg d'organoclorats purs per dia de producció);
- i, finalment, el malbaratament de recursos hídrics que la fabricació de paper comporta de l'ordre dels 3.000 litres d'aigua per kilogram de paper, fan que aquesta indústria sigui la responsable de la producció de gairebé un terç dels residus tòxics i perillosos, i una de les més destructives a nivell medi ambiental.

És per tot l'anterior, que presenten a la consideració del Ple, la següent:

MOCIÓ:

– Que es vagi a la substitució progressiva de tot el paper que actualment es fa servir per paper reciclat.

COMISSIÓ INFORMATIVA D'OBRES I URBANISME

Cessions del Sector Pinell-Ridaura, a efectuar per la societat Port d'Aro, S.A., representada pel Sr. Jordi Tubella i Codina. Acceptació de cessions.

S'hi acorda:

– Acceptar les següents finques, propietat de l'Entitat Mercantil, PORT D'ARO, S.A.

a) Peça de terra, campa, llamada ELS GRAUS, de cabida tres vesanas, equivalents a sesenta y cinco áreas, sesenta y dos centiareas, en Fanals d'Aro.

b) Peça de terra, campa, secano e indivisible, llamada ELS GRAUS, en Fanals d'Aro, con una superficie de setenta y cinco areas, cincuenta y cinco centiareas.

c) Peça de terra, bosque, monte bajo, sita en el paraje llamado "Puig de Pinell", en Fanals d'Aro, de cabida una hectarea, cincuenta y ocho areas, setenta centiareas.

Projecte per a la construcció d'un dipòsit regulador d'aigua potable.

S'hi acorda:

Aprovar definitivament el Projecte per a la construcció d'un dipòsit regulador d'aigua potable de 2.000 m³ per abastir la zona Sud-Ridaura, presentat per la Companyia Gerundenses de Servicios, S.A.

Projecte de Reparcel·lació de la Unitat d'Actuació C.4 "Rambla Castell".

S'hi acorda:

Aprovar definitivament el projecte de reparcel·lació de l'àmbit modificat de la unitat d'actuació C.4 "Rambla Castell", situada a Castell d'Aro entre la Ctra. de Santa Cristina, el C/ Amadeu Vives i el Camí Ral.

COMISSIÓ INFORMATIVA D'HISENDA

Ordenances Fiscals. Aprovació provisional.

Vots afirmatius: Srs. Clara, Bas, Ricard López, Pujol, Amat i Bassó (6); vots negatius: Srs. Enric López i Giraut (2).
S'hi acorda:

1r. Aprovar provisionalment la imposició i les corresponents ordenances fiscals dels impostos, taxes, i preus públics que es relacionen:

Impostos

- Impost sobre l'increment del valor dels terrenys de naturalesa urbana.
- Llicència fiscal d'activitats comercials i industrials.
- Llicència fiscal d'activitats professionals i d'artistes.

Taxes

- Taxa per serveis especials per espectacles i transport.
- Taxa per llicències urbanístiques.
- Taxa per llicències d'obertura d'establiments.
- Taxa per serveis turístics.
- Taxa per recollida d'escombraries.
- Taxa per retirada de vehicles abandonats o estacionats defectuosament o abusivament a la via pública.

Preus Públics

- Ordenança general de tarifes de preus públics.
- 2n. Aprovar provisionalment l'ordenança fiscal general de gestió, inspecció i recaptació.

3r. Exposar al públic els acords precedents al tauler d'edictes de l'Ajuntament, i en el BOP, als efectes que durant trenta dies els interessats puguin examinar l'expedient i presentar-hi reclamacions i al·legacions.

SESSIÓ PLENÀRIA ORDINÀRIA (13 de novembre de 1990)

COMISSIÓ INFORMATIVA D'OBRES I URBANISME

Constitució del dret de superfície sobre finca municipal en favor del Club Nàutic Port d'Aro, per construcció de piscines i serveis.

S'hi acorda:

Constituir dret de superfície per adjudicació directa, en favor del Club Nàutic Port d'Aro, sobre la següent finca de titularitat municipal, per a la construcció de dues piscines i instal·lacions annexes:

Terreno destinado a servicios del Club Náutico, de 1.122 m². Limita al Norte y al Oeste, con zona verde; al Sur y Este, con Port d'Aro.

Projecte d'Urbanització de la Unitat d'Actuació C.3 "El Carrilet" de Castell d'Aro, redactat per l'Ajuntament. Aprovació inicial.

S'hi acorda:

Aprovar inicialment el Projecte d'Urbanització promogut per l'Ajuntament, del sector delimitat per la Unitat d'Actuació C.3 Mod. "El Carrilet" del Pla General.

Projecte d'Urbanització del subsector 1 del Pla Parcial Mas Torre Bosca.

S'hi acorda:

Aprovar inicialment el Projecte d'Urbanització del Subsector núm. 1 del Pla Parcial Mas Torre Bosca, presentat

pel Sr. Xavier Feliu, en representació d'Urbanització Torrebosca, S.A., amb la condició especial que previ a l'aprovació definitiva caldrà introduir o esmenar, si s'escau, en el projecte el següent:

a) S'ajardinarà la vorera de 3 metres de la Ctra. Fanals amb arbres, tal com hi ha als vials interiors.

b) Caldrà perllongar el col·lector de plujanes per la Ctra. de Fanals, fins arribar a l'alçada del pou núm. 4 de sanejament, on s'hi col·locarà un interceptor per recollir les aigües de la Ctra. de Fanals i es conduirà al diàmetre 40 a perllongar.

c) La vorada serà sense rigola. Aquesta es farà amb peça blanca prefabricada. La rigola donarà la volta a l'embornal, no tallant-se mai d'aquesta manera.

d) L'enllumenat de la Ctra. de Fanals es preveurà de forma unilateral, essent necessari doblar mínimament els punts de llum previstos, justificant els nivells resultants. Si cal, es redimensionaran les seccions de les línies en funció de la nova potència.

Programa d'Actuació Urbanística de la Unitat Urbanística núm. 8 del Sector Sant Pol, promogut per l'Ajuntament i redactat per l'arquitecte Sr. Ramon Bosch i Agustí. Aprovació inicial.

S'hi acorda:

1r. Aprovar inicialment el Programa d'Actuació Urbanística de l'U.U. núm. 8 del sector de Sant Pol, promogut per l'Ajuntament i redactat per l'arquitecte Sr. Ramon Bosch i Agustí, amb les següents observacions:

a) Que la volumetria corresponent a les zones I i II es correspondrà bàsicament als paràmetres establerts per la zona 5a. (carrer de torres), d'acord amb la definició de la normativa del Pla General vigent.

b) Que els habitatges entre mitgeres queden exclosos dels àmbits I i II.

c) Que la localització concreta de les zones verdes corresponents al sector I s'ajustarà amb la redacció del Pla Parcial corresponent, la superfície mínima de les mateixes serà la fixada del propi P.A.U., les altres localitzacions de zones verdes i equipaments, quedaran situades d'acord amb les previsions del P.A.U. respectant el gran eix d'equipaments i zones verdes centrals.

2n. S'obrirà un període d'informació pública d'un mes, mitjançant anunci al BOP, DOG i a un diari de la província.

ESCULLS ARTIFICIALS

Durant la segona setmana del proppasat mes de novembre, un equip de biòlegs, encapçalats pel senyor Ferran Tena, vam dur a terme un estudi sobre les actuals poblacions de peixos a la zona dels esculls artificials durant el passat estiu davant la badia de Platja d'Aro, per l'empresa Tecnologia Ambiental a instància de les confraries de pescadors subvencionats pel Departament de Ramaderia i Pesca de la Generalitat de Catalunya i la Comunitat Econòmica Europea.

Partint del fet de que qualsevol objecte estable que de forma més o menys artificial s'instal·la sobre un fons marí adient, esdevé un substrat útil pel refugi i reproducció de la fauna piscícola; han sorgit iniciatives privades dedicades a estudi, disseny i col·locació d'estructures de diversos materials, formes i volums destinades a esdevenir —en ésser col·locades en llocs pobres en pesca (fondos sorrencs)— llocs de pervivència i reproducció de diversos organismes marins. Començant per diversos tipus d'invertebrats i tancant el cercle en els peixos i determinades classes de moluscs (objecte aquests de l'interès final).

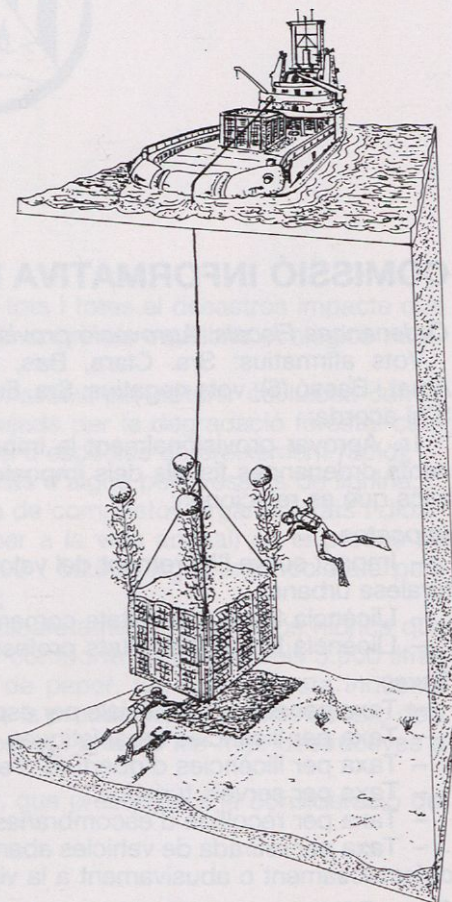
En les zones on s'instal·len esculls artificials, a mig termini, els armalladers —pescadors artesanals— poden extreure bones captures d'on abans ni tan sols hi calaven, utilitzant els ormeigs habituals —palangres, tresmalls i nanses principalment—. D'altra banda aquella zona queda vedada de fet ja que els vaixells d'arrossegament no poden ni calar ni arrossegar pel risc que representen els propis esculls en actuar com obstacles pel pas de l'art.

Segons les característiques del lloc on es pretèn instal·lar esculls artificials, aquests varien de forma, pes, tamany i inclús de material. És no més després d'un exhaustiu estudi de les corrents, fondàries, substrat, distància de la costa, i un llarg seguit de variables, que es dissenya el tipus d'estructura més adient per aquella zona específica.

Les instal·lacions davant de Platja d'Aro estan fabricades amb formigó (material no contaminant) i tenen forma cúbica irregular amb tres metres de costat per quatre d'alçada, les arestes les conformen cubícules d'uns 25 centímetres de costat. Es troben a 23 metres de fondària i a pocs centenars de metres de la costa.

Actualment, donat que es troben en fase d'estudi, la seva explotació és prohibida. Caldrà esperar un parell d'anys més.

En l'estudi de seguiment dut a terme durant el mes de novembre, els biòlegs de l'empresa Tecnologia Ambiental

AMADOR MARÍN
Escola de Mar
Platja d'Aro
(15-XI-90)

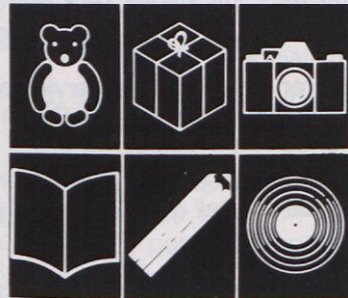
van procedir al calat de tresmalls, palangres i nanses, per tal d'inventariar les espècies capturades, mesurar les seves dimensions i analitzar els continguts estomacals. Les mostres d'aigua a diferents fondàries serviran per determinar les quantitats de nutrients primaris (fitoplàncton i zooplàncton) que contenen. Del substrat (fons marí), les mostres extretes mitjançant una petita draga permetran inventariar els diferents tipus d'invertebrats que l'hàbit i finalment l'anàlisi compendiat de totes les operacions permetrà conèixer amb exactitud l'evolució en quant a velocitat de població dels esculls.

Probablement el futur de les pesqueries —almenys en una part important— passarà pel cultiu dels mars i oceans. Iniciatives com aquesta junt amb una explotació racional i selectiva dels stocks d'espècies d'interès comercial, la cura de les que contribueixen a que aquestes es donin i una aplicació rigorosa de les directives tant actuals com futures que, sobre medi ambient, dictaminen les diferents administracions locals, nacionals o europees faran que el futur ens sigui més propici del que en l'actualitat sembla que ens és.

FOTO-FLASH

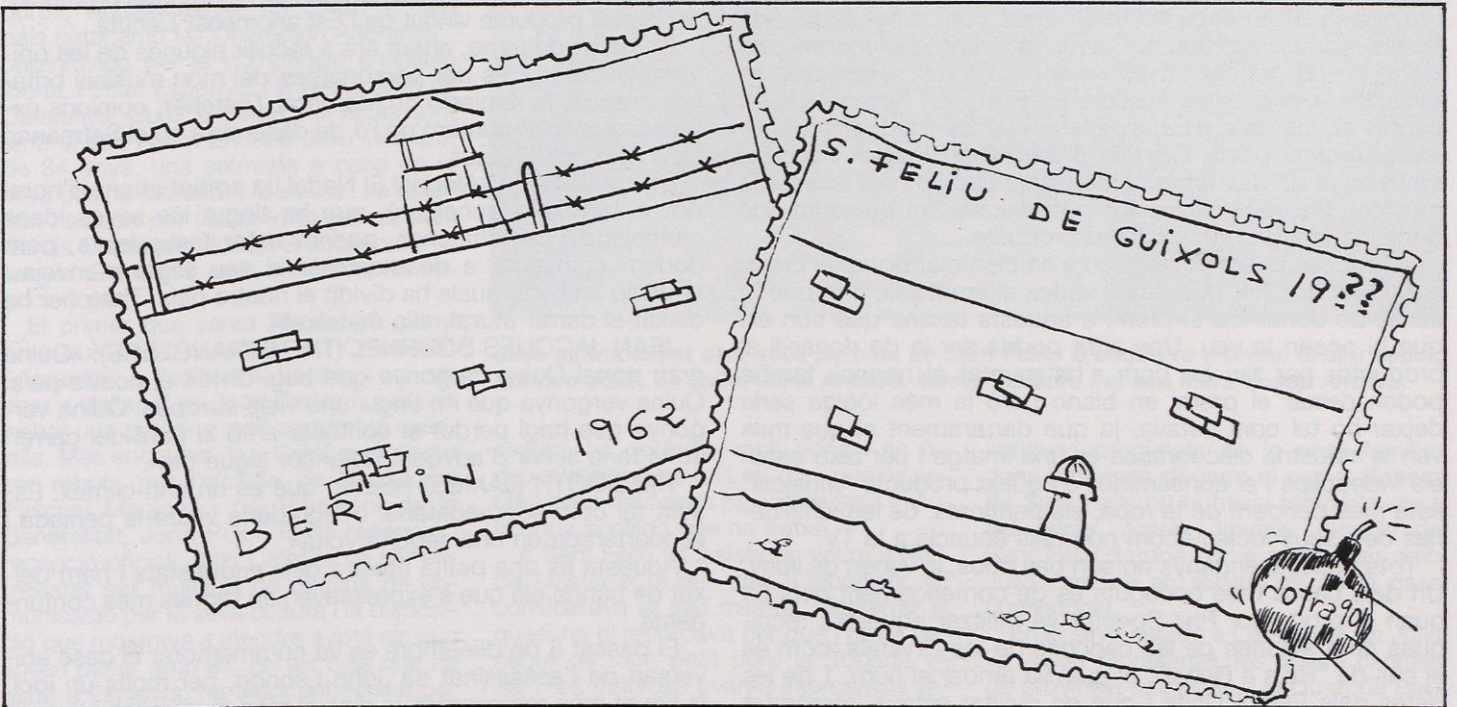
Reportajes Fotográficos
Fotografía
Color - Bodas

ctra. Sant Feliu, 7 - Tel. 81 75 82
PLATJA D'ARO

Vídeo Viader Platja

ctra. de Platja d'Aro a Palamós, 13
Telèfon (972) 81 70 16 - **PLATJA D'ARO** (Girona)

Per
JOAN ESTRADA

ENGANYIFES

Recentment va sortir a la llum el frau protagonitzat per Rob Pilatus i Fabrice Morvan, coneguts com MILLI VANILLI, i el seu productor Frank Farian, antic membre del grup Boney M. i que posteriorment va tenir una curta carrera en solitari.

Aquest duo va enregistrar dos elapés, "All Or Nothing" i "2 x 2", i el senzill "Girl You Know It's True", van arribar al núm. 1 de vendes en àlbums i en total —només als Estats Units— arribaren als set milions de còpies venudes. L'Associació Nacional de Gravació Arts i Ciències que és la que atorga el premi Grammy, els hi havia concedit com a millors artistes debutants i ara els ha desposseït del premi.

Tot aquest enrenou ha esdevingut com a conseqüència que el seu propi productor, arran de les intencions del duo de treure al mercat un nou elapé amb les seves pròpies veus, ha explicat que fins ara en Rob i en Fab no havien cantat ni una sola nota, que les veus les posaven tres texans: Johnny Davis, Charles Shaw i Brad Howell i que tot havia estat un muntatge comercial ja que com ell ja tenia la música i les veus, l'únic que necessitava era quelcom que donés la imatge per vendre el producte.

L'Associació de moment no s'ha plantejat donar el premi a ningú més. Clar que tenen varies alternatives, una podria ser la de donar-los el premi a aquests texans que són els que hi posen la veu. Una altra podria ser la de donar-li al productor per tan bé com s'ha muntat el negoci, també poden deixar el premi en blanc però la més lògica seria deixar-ho tal com estava, ja que darrerament el que més ven la indústria discogràfica és una imatge i per això estan els Videoclips i el consumidor d'aquest producte "musical" està més pendent de la roba, els pentinats, de les xafarqueries dels seus ídols i —com no— dels anuncis a la TV.

Tots aquests enganys no són pas nous, ja venen de lluny. Un dels casos més coneguts és de començament dels 60 quan el productor Phil Spector va utilitzar aquestes tècniques amb algunes de les cançons de les Crystals, com és el cas de "He's a Rebel", el qual va arribar al núm. 1 de les llistes dels Estats Units i que en realitat estava interpretat per Darlene Love i les Blossoms.

En el 1989, un dels grups amb més èxit a les pistes de ball de tot Europa va ser el dels italians Blackbox. Van arribar al núm. 1 de les llistes independents britàniques amb el tema "Ride On Time" i posteriorment per la cantant Loleatta Holloway, per l'ús de la seva veu en aquesta cançó, sense el seu coneixement ni consentiment.

Un altre cas que va tenir més repercussió, per la seva popularitat, el van protagonitzar el grup Keoma amb el tema de la "Lambada", arran de la reclamació feta per uns compositors colombians. Si no recordo malament, el conflicte es va solucionar amb una forta indemnització econòmica per als autors de la melodia. Aquest també va ser un fenomen en el qual l'èxit comercial es va recolzar eminentment en els Videoclips i amb la imatge dels propis Keoma, a part d'una melodia molt senzilla.

El cas més flagrant de venda d'imatge es va donar a països com Itàlia, Espanya i Portugal amb l'aclaparador èxit de la Sabrina, el més petit de Samantha Fox i l'intent de promocionar aquell producte vingut de l'Est anomenat Danuta.

Canviant de tema, anem ara a recollir algunes de les opinions expressades per personatges del món musical britànic arran de la dimissió de Margaret Thatcher, opinions expressades en el número de l'1 de desembre en el Setmanari New Musical Express.

BILLY BRAGG: «Alegria! El Nadal ha arribat abans d'hora! Ara sí la nostra generació, que ha tingut les seves idees moldejades per Thatcher, podem estar fastiguejats, però podem començar a desmantellar el seu llegat d'enveja i ambició amb els quals ha dividit el nostre país. Thatcher ha deixat el darrer aturat, ella mateixa!».

JEAN JACQUES BOURNEL (THE STRANGLERS): «Quina gran dona! Quina vergonya que hagi dividit el nostre país. Quina vergonya que no tingui una visió europea. Quina vergonya que hagi perdut el contacte amb la gent del carrer. Jo la faria servir d'advocat defensor algun dia».

TIM BOOTH (JAMES): «Sento que és un anti-clímax. És sent tal com sóc vegetarià, m'agradaria veure-la penjada i esquarterada en una segona volta».

Aquesta és una petita mostra dels enquestats i hem deixat de banda els que s'expressaven en termes més contundents.

El passat 8 de desembre es va commemorar el desè aniversari de l'assassinat de John Lennon, per molts un ídol, la figura més representativa dins el món musical en els anys 70. Doncs bé, a l'any 1988, Albert Goldman, l'autor de dues biografies sobre Lenny Bruce i Elvis Presley, en va publicar una altra amb el nom de "The Lives of John Lennon". És un llibre controvertit i qüestionat en el seu rigor, però per escriure les 719 planes, Goldman hi ha estat sis anys i ha fet 2.000 entrevistes. Ofereix una visió molt diferent del mite, si és cert o mentida, el temps ho dirà.

Discs, partitures, llibres de música
còmics, compact disc

Sol Negro

Rutlla, 33 - Tel. 32 59 13 - SANT FELIU DE GUÍXOLS

TOLDOS

CORTINES

VÀNOVES

90
Euro-Estil

«TAPISSERIA BAIX EMPORDÀ»

EDREDONS

TAPISSERIA

TALLER:

C/ Suris, 15

Telèfon (972) 32 48 81

17220 SANT FELIU DE GUÍXOLS

EXPOSICIÓ I VENDES:

C/ Juli Garreta-Eurocenter, 45

Telèfon (972) 82 55 83

17250 PLATJA D'ARO

DESPRÉS
DE 41 ANYS

JULIO CATEURA TORNA A SANT FELIU

El ganxó Julio Cateura Colomer, nascut fa 60 anys al carrer Bohera de Sant Feliu de Guíxols, va tornar al seu poble natal. Per primera vegada en 41 anys, després que als 17 anys decidís anar a Hondures per l'estat precari en que es trobava el nostre país en la post-guerra. Julio Cateura, va deixar les empreses suzeres de la seva família per treballar com a dibuixant comercial a empreses hondurenques, com la Tabacalera del país on dibuixava els reclams de les caixes de puros. Aquest ganxó ha tornat al seu país natal amb la "Operación Añoranza", organitzada per la companyia d'aviació Iberia, l'Estat Espanyol i la Generalitat de Catalunya. Julio Cateura ha estat, junt amb el seu nebot Enrique Julio Cateura, de 34 anys, una setmana a casa de la seva cosina Mercedes Cateura i ha aprofitat l'estada per visitar vells amics, com Narcís Masferrer, Josep Granolleras o el senyor Gelabartó amb qui havia fet negocis junts.

El primer que varen fer els 60 membres que participaven en la "Operación Añoranza" a l'arribar a Espanya va ser anar a visitar el rei Joan Carles I, a qui va trobar una persona molt agradable i senzilla. Més endavant, ja a Catalunya, varen ser rebuts per l'alcalde de Barcelona, Pascual Maragall i pel President de la Generalitat, Jordi Pujol. Entre recepció i recepció oficial, Julio Cateura va ser entrevistat per multitud de mitjans de comunicació per la seva cultura i la disposició que mostrava a atendre a tots els que volien parlar amb ell. En els dies que ha estat a Espanya, ha estat entrevistat per la Televisió estatal, la ràdio, en el programa de Luis del Olmo, els diaris El Periódico i El Punt i altres mitjans informatius.

A l'arribar a Sant Feliu no sabia encara si el recordarien. Mercedes Cateura s'escriu amb la seva mare, Rosa, però al morir la Rosa, que era hondurenca, s'havia perdut el contacte. La rebuda va ser,

Julio acompanyat dels seus parents de Sant Feliu. D'esquerra a dreta, el seu nebot, Enrique Julio, en Julio, Jordi Andreu, Mercè Cateura i el seu marit Josep Andreu.

segons ha declarat, molt bona i no ha deixat d'agrair en tots els dies que ha estat a casa dels seus parents a Sant Feliu, la bona acollida que ha trobat.

A Sant Feliu va insistir en veure a Narcís Masferrer, a qui, com a dibuixant, ell considerava el seu mestre. Masferrer ja quasi no el recordava per que l'havia conegut de molt petit però la trobada va ser molt calorosa i varen intercanviar records de l'època de Sant Feliu. També va visitar a Josep Granolleras, el qual va demanar veure'l perquè en Granolleras recordava que quan eren petits, a l'època dura de la post-guerra, en Julio s'havia partit amb ell un pa de figa que li havia tocat en un sorteig a l'escola. Els seus records també varen passar per les

antigues propietats de la seva família; dues fàbriques de suro al carrer Bohera de Sant Feliu on hi havia també la casa del pares. Antoni Juanals, alcalde de Sant Feliu, també es va entrevistar amb Julio Cateura en els salons de la casa consistorial.

En la seva estada a Catalunya, en Julio va visitar Montserrat, les quatre capitals de província catalanes, i la ciutat de Barcelona on varen anar a espectacles de teatre i a visitar monuments.

En Julio i el seu nebot, Enrique Julio, varen tornar cap a Hondures el 30 de novembre per dedicar-se a les tasques habituals. Allà es dediquen a gestionar el balneari de la família.

S. C.

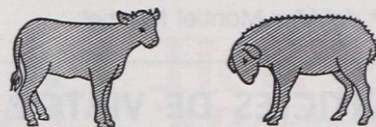
Amivoy

Bar Musical

c/ Sant Elm, 8

SANT FELIU DE GUÍXOLS

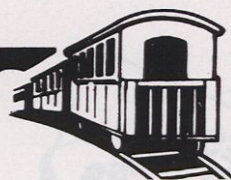
carnisseria xarcuteria

MARTI COLL

Avda. La Pau - ☎ 81 85 42

PLATJA D'ARO

DEMOGRAFIA

Sant Feliu de Guíxols

NAIXEMENTS

Nom i cognoms

Gisela Tenedor Ruiz
Cristina Sala Meseguer
Alexandra Ojera Gutiérrez
Joaquim Cornejo Cabello
Marc Pérez Pau
Cristian Santiago Anglada
Adrià Feliu Alcaina
Òscar Lièbana Valdivieso
Cristina Bolaño Vendrell
Daniel Castro Albertí
Alexandre Romeo Mejía
Daniel i Xavier Martínez Trujillo
Estefanía González García
Judit Àrias Fernández
Ivan García Borràs
Sònia Valladares Gay
Alexandra Ruscalleda Provensal
Marc Vergeli Valeròs

MATRIMONIS

Ramón García Rodríguez amb
M.ª Angustias Rodríguez Moreno
Joan Teixidor Gabarró amb
Glòria Ibàñez Romaguera
Pere Guich Coll amb
Ma. Rosa Oller Arguer
Luigi Attalla amb
Eva Oto Viñas.
Joaquim Cama Soler amb
Susagna Puig Oller
Jordi Alejandro Muñiz amb
Eloisa Sánchez Camas
Torcuato Hernández Martínez amb
Sabina Benoist
Josep Pau Carretero Gil amb
Roser Chicharro Moreno
Marià Cortés Alcalà amb
Núria Comí Bou
Lluc Rebato Castro amb
Maribel Serra Salellas.
Fermí Morillas Cabrerizo amb
Lucrècia García Díaz
Manel Albert Benavides Martín amb
M.^a del Mar Montiel Montiel

Enric Ferrer Ragel amb
Ma. Àngels Funès Tena
Alfons Comellas Tarrer amb
Rebeca Ramos López
Francesc Martínez Martínez amb
Antònia Rangel Caballero
Joaquim Pazo Raposo amb
Ma. Dolors Sala Soriano
Joan Josep Sánchez Pulido amb
Ma. Joana Massanet Rigau
Alfons Serrat Molla amb
Concepció Parra García
Carmel Montalvo Moreno amb
Sònia Rodríguez Rodríguez

DEFUNCIONS

Francesca Salarich Bataller
Miquel Calvet Albertí
Josep Vilata Moratal
Concepció Rifà Juanals
Pere Puigvert Gasull
Ma. Rosa Bohigas Maurici
Lluïsa Matas Arxer
Jaume Ferrer Arce
Francesc Alsina Maurell

Santa Cristina d'Aro

NAIXEMENTS

Nom i cognoms

Jaume Sala Moreno
Eduard Vancells Sánchez
Anna Maria Jurado Cabello

MATRIMONIS

Joaquín Reinal Hospital amb
Montserrat Palet Gomà
Joan Pijuan Vall-Ilosera amb
Rosa Comas Pibernat
Joan Paulí Collado amb
Mònica Brugarolas Capdevila
Àngel Boada Estrago amb
Remei Maymí Martinoy
Lucio Caballero Pérez amb
M.ª Asunción Mateos Álvarez
Ramon Mora Reixach amb
Eva Llobet Pla

DEFUNCIONS

Georges Frainier
Joaquima Quintana Ramió

Castell - Platja d'Aro

NAIXEMENTS

Yasmina López Maya
Elizabet Carmona Cabrera
Ivan Rodríguez Jaimez
Marc Media Serra
Sheila Quintana Cerrato
Marc Ayats Mallof

MATRIMONIS

Santiago Bou Coll amb
Encarnación Serrano Martín
Alessandro Sannella amb
M.ª Isabel Morgadanes Rubio
Jordi Masferrer Formatger amb
M.ª Rosa Tauriz Gómez
Francesc Comellas Guiu amb
Immaculada Cunill Casals
Francesc Xavier Piñana Gamell amb
M.ª Dolores Sánchez Flores
Josep Placias Llovet amb
Pilar Domingo Ramionet
Simó Maruny Núñez amb
Dolores Robledillo Moreno
Grahame Maurice Fisher amb
Montserrat Sala Colls
Enric Pujol Pijoan amb
Alicia Campos Nieto
Javier Martínez Roses amb
Josefa Cano Viñas
Enric Fita Madrenas amb
Ma. Neus Rodríguez Llorens
Miquel Vidal Sureda amb
Ma. Carmen Padilla Martos
José Herrera Aguilera amb
María Martínez Titos
Josep Ma. Codina Negre amb
Montserrat Llovet Carbonell
Alfonso Rama Cruz amb
Natalia Casadevall Vergeli

DEFUNCIONS

Jacinto Leiva Alcalá
Joanna Maria Livinus Bontinch

ARTICLES DE VIATGE
CISTELLERIA - BOSSES
HULES - PARAIGÜES

CASA RUBAU

Rutlla, 21 - Telèfon 32 09 84
17220 SANT FELIU DE GUÍXOLS

S'Agaró HOTEL

*La Gastronomia Mariner
amb l'incomparable marc
de la Badia de Sant Feliu*

*Marc ideal
per treure el millor profit
a les seves reunions*

*Alta Gastronomia Catalana
dins l'ambient incomparable
d'una Masia del Segle XIV*

*El seu banquet de noces
arran de mar
Descobreixi-ho!!*

**HOTEL
AROMAR**

SISTEMA DE LECTURA PÚBLICA
DE CATALUNYA, CASTELL - P. D'ARO

1317724988

Aprenghi a jugar al Club de Golf MAS NOU

ESCOLA DE GOLF. Informeu-vos-en al telèfon 82 61 18

